

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1991. gada 4. jūnija

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 51 — 52
(6210 — 6211)

● Laikraksts iznāk otrdienās

ZINAS

Var teikt, ka Antonu Voguli Rušonas pagasta laudis atklājuusi orezzi un jau kā veiksmīgu fotogrāfu — līdz šim pazina kā automātiskās telefonu centrales darbinieku. Nu tautas nāma zālē darbojas viņa fotoatradumu, kompozicionālu, stilistiku un dāžādu noskaņojumu meklējumu izstāde, uz krēsliem sarindoti 39 darbi. Kas par to, ka ciematā nav izstāžu galerijas vai citu laikmetīgu telpu. Arī pieticigajā zālē šie darbi runā ar novadniekiem, stāsta par autora pārdzīvojumiem. Tos jau redzējuši laudis Rīgā un Preiļos, vissur bijusas labas atsauksmes. Tikai neviens nav īsti zinājis, no kādas pušes pats autors. Viņa dzimtās mājas ir šī paša pagasta Spulino. Izstādē ir arī atmiņu monoli.

Ilgāku laiku nevienam nevajadzīgi Latvijas Lauktechnikas materiāli tehniskās apgādes bāzē uz laukuma gulēja disku kultivatori «ZD—10A» ar darba platumu 15 metri. Acimredzot, gigantomājas laikā kāds no saimnieciskajiem darbījiem, iedomādāmies, ka Latgales tīrumus var pārvērst Kazahijas stepēs, bija tos pasūtījus — visi jau aizmirusi to. Nu šos milzējus sagriez sīkākos gabalos, sametīna pienācīgus rāmju, un no diviem iznāk divpadsmi jauni, ko var uzkarināt traktoriem «MTZ» un «T-40». Lobjāti noder zemnieku saimniecībām. To aptuvenā cena, kā pastāstīja LLT pārvaldnieka vietnieks materiāli tehniskajā apgādā Jānis Snieps, būs devīni simti līdz tūkstoš rubliem.

Pērnruuden ogotāji, kas bija iecienījuši un iepazinuši kopsaim-

niecības «Sījukalns» teritorijā esošos dzērveņu purvus, bija pārsteigtī, pie tiem ieraugot brīdinotās plāksnites «Teiču rezervāts» ar attiecīgu aizlieguma statu. Varēja dzirdēt valodas, ka ar nākamo (tas ir — šoruden) gadu laidišķi iekšā tikai ar speciālām atļaujām. Plāksnites vēl stāv ari šobrīd, bet kas sagaida ogotājus? Kopsaimniecības priekšsēdētājs P. Driksna laikraksta korespondentam teica, ka nu visi purvi atkal piedēr kohozam. Bet varbūt saimniecība izdomājusi kādu cenzu vai maksu? Uz to priekšsēdētājs atbildēja, ka dzērvenes, lietoksnē un lini pagaidām esot trīs lietas, ko no Latvijas gaida ārzemēs. Bet par ogām īstātājiem tomēr nebūs jāmaksā, tikai tās jālasa kārtīgi.

Līvānos notika republikas Ministru Padomes pārstāvju un rajona un Līvānu pilsētas vadības kopējā sēde, kurā izskaitīja celulozes kombināta celtniecības iespēju pilsētas pievārtē. Pēc pārrunām un celtniecībai paredzētās vietas apskates pilsētas vadība, deputāti un sabiedrības pārstāvji celulozes kombināta celtniecību Līvānos noraidīja, jo tā plānotā milzīgā jauda (300 000 tonnu celulozes gradā) būtu «degumbu» jau tā saindējai šeienes atmosfērai, apkārtējās vides ekoloģiskā bojāja.

Kopš šī gada sākuma deficitās elektropreces Līvānu iedzīvotājiem sadala pilsētas padomes deputātu komisija. Deputāti nosaka katram uzņēmumam, organizācijai un iestādei precu skaitu. Kam kādu preci pirkst, to izlejdarba kolktīvā.

Kārtējā ledusgkapju, veļas mazgājamo mašīnu, putekļu sūcēju, gludekļu, kafijas dzīrnaviņu un citu sadzīvē nepieciešamo lietu saņade notiks šomēnes.

Līvānu stikla fabrika izpildījusi svarīgu pasūtījumu: uz Zviedriju pirms paredzētā termina nosūtīti 10 000 augstākās kvalitātes svečuturu «Geizers», par ko uzņēmums saņems tik vajadzīgo valūtu. Uz šo Skandināvijas valsti turpinās ziedu vāžu «Kvarta» un «Alspulgs», trauku komplecta «Pilādzis» un citu stikla izstrādājumu eksports.

Oficiāli jaunā darba sezona Līvānu kūdras fabrikā sākās 18. maijā, taču šopasās tā vēl nav pat lāgā ievadīta. Lieta tā, ka visi purvi stipri pielijuši, un pagaidām nav iespējams iegūt kūdru ne pakašiem, ne kompostu gatavošanai.

Sakārā ar lielsaimniecību ekonomiskā un finansiāla stāvokļa pāslītināšanos šogad pieprasījums pēc Līvānu pakaisu kūdras ievērojami krities. Līdz ar to samazinās tās ražošana.

Kolhoza «Rožupe» siltumnīcas, kur trijos korpusos tiek audzētas nelķes un rozes, ik dienās apmeklē desmitiem klientu. Sevišķi daudz ziedu pircēju ir piektienēs, un visu pieprasījumu pat nav iespējams apmierināt.

Kopš gada sākuma katru mēnesi pārdomi vidēji ap 10 000 nelķu, tagad realizē ari rozes. Kolhozs svāigus ziedus regulāri piegādā Preiļu un Līvānu pūku veikalim, pēc līguma — ari Daugavpils tirgum.

Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja Arnolda

Jelisejeva gimenē kārtējais pieaugums: vīna dzīvesbiedrei piedzīmis septītās bērns, un šoreiz — tik gaidītās dēls. Tēvs teic, ka tagad mājās virsroku beidzot guvuši vīrieši: viņu ir pieci, bet sievietes — četras.

Tautas bibliotēkas kā nacionālie centri ar universāliem fondiem apkalpo visu vecumu un kategoriju iedzīvotājus bez maksas. Atsevišķi pakalpojumi veidi (kopēšana, bibliogrāfisko sarakstu sastādīšana, starpbibliotēku abonenta pasta izdevumi, literatūras piegāde mājās u.c.) pēc šī gada 7. maijā apstiprinātajiem Latvijas Republikas bibliotēku izmantošanas paraugno teikumiem var būt par maksu.

Ar pašdarbības kolektīvu atskaites koncertu šo sezonu beidza rajona kultūras nams. Protams, neizpalika ari lielā balle.

Izcilās Latgales pedagoģes Valērijas Seiles jubilejas pasākumos Daugavpili piedalījās Vidsmuižas folkloras ansamblis. Teātri tas uzstājās Antona un Gundegas Rančānu izstādes atklāšanā, bet pilsētas muzejā stāpā izpildītājām dziesmām bija ari simtgadnieces mīlākā dziesma «Lobs ar lobu sasatyka».

Katrs pats par sevi — tā varētu raksturot procedūru, ka komunālo māju ipašniekiem nu pašiem jādodās uz elektroenerģijas sadales kantori un jāizraksta norēķinu grāmatīnas. Līdz 1. maijam gan ūres maksas, gan par telefoni, gāzi, elektroenerģiju bija aprēķināta un ierakstīta vienā grāmatīgā, bet nu notikusi dalīšanās. Tagad uz krajākās būs jādodas ar veselu «bibliotēku» rokās, — dzīvokļu saimniecības pārvalde atteikusies no vi-

siem «kompanjoniem». Noreķiņu grāmatīgas par elektroenerģijas patēriņu izrakstītas kādiem pieciem simtiem īrnieku, bet pavismā tādū ir ap pusofra tūkstoša. Šī pārēģistrēšanās, kā mūsu korespondētam pastāstīja kantori, iedzīvotās vienās bija jāizdara līdz maija beigām.

Preiļu pilsētas izpildkomitejas sēdē, pildot 19. sasaukuma rajona Tautas deputātu padomes 9. sejās (1991. g. 18. aprīlī) 2. punktu «Uzdot Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejai izskatīt jautājumu par dzīvokļa piešķiršanu A. Mužniecei pēc būtības un saskaņā par pastāvošo likumdošanu», ar balvu vairākumu dzīvoklis piešķirts Līvānos dzīvojošajai un strādājošajai apdrošināšanas firmas «Latvia» darbinieci A. Mužnieci. Par sādu lēmumu balsoja izpildkomitejas locekļi: izpildkomitejas sekretāre J. Čvečkovska, rajona izpildkomitejas sekretārs J. Rozentāls, dzīvokļu un komunālās saimniecības rāzošanas apvienības priešnieks V. Limanis, 4. ceļu pārvaldes inženieris V. Akenītevs. Pret balsoja «Lauktechnikas» pārvaldnieks A. Jermolajevs un rajona galvenā pediatre V. Koke. Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Brics atlējās.

Mūsu rajonā pasniegts Latvijas Republikas Finansu ministrijas pirmsais apbalvojums.

Par ilgu un nevainojamu darbu republikas finansu sistēmā, kā arī sakārā ar nozīmīgu dzīves jubilejū rajona Valsts finansu inspekcijas galvenā grāmatvede Antonīna Putāne sapēmusi Latvijas Republikas Finansu ministrijas Goda rakstū.

Vai cenas degvīnam pieauga?

«Neko konkrētu par cenu pāugstināšanu alkoholam pateikt nevaru, iespējams cenas pacels no 1. jūlija vai 1. augusta LR, bet var būt, ka tās nemainīs līdz gada beigām», komentējot baumas par iespējamo cenu pāugstinājumu alkoholam, avizei «Diena» teica Ekonomikas ministrijas Cēnu departamenta lauksaimniecības nodajas vadītāja vietas izpildītājs V. Sprogis. Pagaidām var runāt par projektu, bet ne par lēmumu.

Sis jautājums nav apspriests Ministru Padomē, un domas par to dalās. «Katrā ziņā cenas būs jāpacel, lai segtu vismaz rāzošanas izdevumus», uzskata V. Srogis. Mūsu republika rāzo 1 miljonu dekalitrā spirta, pārējo iepērk no citām republikām. Līdz šim republika iepirk spirtu no Lietuvas un Ukrainas par 19,9 rubļiem dekalitrā, bet tagad Lietuvā piedāvā spirtu par 419 rubļiem dekalitrā, bet Ukrainā — par 1000 rubļiem.

Alkohola rāzošanas plāns republikā izpildīts par 109 procentiem, bet tā joprojām trūkst. Pēc V. Srogas domām, tas izskaidrojams ar nekārtībām talonu sistēmā un ar to, ka liels daudzums degvīna tiek izvests uz Poliju, bet tagad, acimredzot, — ari uz Lietuvu un Igauniju, kur cenas ir augstākas nekā Latvijā. («Diena»)

Cienījamie rajona iedzīvotāji!

Jūnijā pret taloniem pārdos šādas pārtikas preces un tabakas izstrādājumus:

- talons Nr. 6 (cukurs) — 0,5 kilogrami,
- talons Nr. 6 (alkoholiskie dzērieni) — 1 pudele,
- talons Nr. 6 (tabakas izstrādājumi) — 5 paciņas,
- talons Nr. 4 (makaroni) — 0,5 kilogrami.

Turpinās pret taloniem izsniegt šādas preces:

- talons Nr. 3 (makaroni) — 1 kilogrami,
- talons Nr. 10 (sāls) — 2 kilogrami otrajā ceturksnī,
- talons «Kafija» — 100 grami šķistošās kafijas vai 0,5 kilogrami kafijas pupiņu.

Rūpniecības preces izsniegs pret šādiem taloniem:

- talons Nr. 1 — apavi, izņemot gumiju, filca, velteņus, istabas čības,
- talons Nr. 2 — vīriešu zekes, bērnu zekes vai zebkikses,
- talons Nr. 3, 4 — vīriešu, sieviešu, bērnu veļa,

● talons Nr. 5 — bērnu vai vīriešu virskrekli,

- talons Nr. 8 — elektrospuldzes,
- talons Nr. 11 — bērnu apavi,
- talons Nr. 12 — bērnu zekes.

Priekšrocība rūpniecības preču un kafijas iegāde pret taloniem būs rajona pārvaldei.

AUTOTRANSPORTĀ LIDZEKLŪ IPAŠNIEKU IEVERIBAI

Jūnijā noteiktas šādas benzīna pārdošanas normas:

- automašīnu un motociklu ar blakusvāgiem ipašniekiem — 90 litri (katrs talons — 30 litri),
- motociklu bez blakusvāgiem ipašniekiem — 30 litri (katrs talons 10 litri),
- mopēdu, motorolleru, motobloku un tiem pielīdzinātu lauksaimniecības mašīnu ipašniekiem — 30 litri (katrs talons — 10 litri);
- invalīdiem — transporta lidzekļu ipašniekiem, kuriem transporta lidzeklis ir vienīgais pārvietošanās lidzeklis, — 90 litri (katrs talons — 30 litri).

Vienreizēja benzīna iepildes norma — ne vairāk kā 60 litri.

Preiļu rajona izpildkomitejas plānu komisija

Uz kā sēd zemnieks

Runa nebūs par divānu, krēslu, ķebli, solu, akmeni vai celmu, bet par tādu jēdzienu, ko var raksturot ar vārdu savienojumu «pulvera muca». Tiesa gan, šī muca nevar pēkšni uzsprāgt un paraut gaisā visu saimniecību, bet nav mazāk bīstama. Vai katrs, kam pieder saimniecība, kas grib pie tādas tikt, zina, ko slēpj sevi tas vai cits laiks? Gadiem ilgi te saimniekojusi kopsaimniecība vai valsts saimniecība, laukiem dots organiskais mēslojums, minerālmēsli, ar visādām ģiftem karots pret nezālēm, augu kaitēkļiem un sīmībām. Kas no tā aizskalojies ar nokrišņiem, kas saglabājies un kādos daudzumos? Bet, lai varētu saimnieket, lai plānotu un ari iegūtu nepieciešamās rāzās, jāplāno ari lauku mēslošanas un augu aizsardzības pasākumi.

Ir laba iespēja iegūt precīzag zījas par katru lauku. Republikā zinātniskās rāzošanas apvienības «Ražības mūsu rajona galvenās agrokīmikas Vilhelmines (Nobeigums 2. lpp.)

Pašvaldības reorganizācija

Pildot Latvijas Republikas likumu «Par pagasta pašvaldību», Saunas pagasta padomes deputāti pirmie rajonā reorganizējuši sava pagasta pašvaldību. Par to tika izlemts nesenajā sesijā.

Tagad pagasta izpildkomitejas vietā ievēlēta valde 7 cilvēku sastāvā. Par valdes priekšsēdētāju apstiprināta Emīlija Kokorite, bijusi pagasta izpildkomitejas priekšsēdētāja. Valdes priekšsēdētāja vietnieka pieņākumi uzticēti bijušajam padomes priekšsēdētājam, kolhoza «Ausma» priekšsēdētājam Pēterim Kočkeram, valdes sekretāres amatā iecelta Anita Skutele, bijusi izpildkomitejas sekretāre.

Likvidētas pastāvīgās komisijas, jo tās, pēc deputātu domām, sevi nav attaisnojušas, darbojušās tikai «uz papīra». Nolemts, ja būs nepieciešams, izveidot pagaidu komisijas.

Deputāti savā sesijā pieņēma lēmumu par vienotu valsts nodevu dažādu izzinu un dokumentu izsniegšanai pagasta iedzīvotājiem. Zemes komisijas priekšsēdētājs Zenons Skutelis sniedza informāciju par zemes reformas norisi pagasta.

Uz zemi pieteikušies lielākā dala tās bijušo īpašnieku, vairums — no 1996. gada.

Daudzi pieprasā līdz 5 hektāriem, taču tos nevar dot, jo zemes jau pietrūkst abiem kolhoziem — «Ausmai» un «Smelteriem». Jaunsaimnieku pagastā pagaidām ir maz — tikai 5 zemnieku saimniecības kolhozā «Ausma».

Grūtības ir ar pagasta budžetu, kurš pamatā veidojas no nodokļiem. Abi kolhozi zemes nodokli pagastam pārskaitījuši 75 tūkstošus rubļu. No 1. jūlija tā pašvaldībai būs jāuztur divas skolas, divi tautas nami, divi medicīnas un divi sadzīves pakalpojumu punkti. Nauda vajadzīga arī citām vajadzībām.

«Pašvaldība ir saprotama lieta», teica pagasta valdes priekšsēdētāja Emīlija Kokorite, bet kā būs ar finansēm, istas skaidrības vēl nav. Dzīvosim — redzēsim!»

Saunas pagasta padomes deputātu sesijā piedalījās rajona Tautas deputātu padomes prezidija priekšsēdētāja vietnieks Jānis Bojārs un rajona izpildkomitejas organizatoriskā darba nodalas vadītāja Alda Gavrilova.

Notikusi jaunievēlētās pagasta valdes pirmā sēde. Tajā apsprieda tuvākajā nākotnē veicamos uzdevumus, runāja arī par perspektīvu.

J. GURGONS

Uz kā sēd zemnieks

(Turpinājums no 1. lpp.)

Petrovas rīcībā ir divi svarīgi dokumenti: augstes skābuma, kustīgā fosfora un kālija saturā, kā arī organisko vielu saturā kartes pēc stāvokļa uz 1990. gadu. Sis jau ir mūsu lauku piektais kārtējās cikls un, salīdzinot ar iepriekšējo, stāvoklis paslītinājis. Fosfora saturā zinā krietni pārsniegt kritiskais līdzsvars. Pašlaik mūsu zemniekiem vēlākās tās ir 234 līdz 500 miligrāmi. Nevajadzīga un kaitīga pārsātinātība. Točies kālija trūkst, vienā kilogramā augstes tā ir 85 un mazāk miligrāmu. Tas rīcībā ir gādējos zemēs, kā arī vācu ūdenskrātuves un tās labviena audzētās, rāzošanas iecirkņu priekšniekiem, nekādoties uz to, kas ir zemē, grūz aizvien jaujas jau tā pārbaigāto vielu devas.

Bet zemei vajadzīgi prasmīgi saimnieki, gudri un ar tālredzību apvelti. Domāju, ka tas, kas vienalīdzīgs lielsaimniecībā, rūpēs zemniekiem. Ja pirmie nodarbojas ar lauku vēsturēm, tad varbūt tās var noderēt otrajam. Lai zinātu, uz kā tad viņi išti sēz, kā glābi zemi no pārmērībām. Dažkārt uzskata, ka zemniekiem jāražo tā dēvētā «ekoloģiski tīra» produkcija, ko var nodrošināt pilnīga atētskānās no minerālmēsliem, pilnīga iztikšana ar kūtsmēsliem. Bet praktiski tas tik skaisti neiznāk. Arī ar kūtsmēsliem augstē nonāk nitrāti, bet, pats galvenais, to nav tik daudz, lai pietiktu vienā sējplātībā. Lai arī minerālmēslu iegāde ir dārgs prieks tagadējās cenās, tomēr, sēdot uz naudas maiša, arī nevar tikt pie labām ražām.

Katrai zemnieku ar prieku gaida «Ražības» rajona galvenā agroķīmīke. Pie vijas jau griezušies trīs desmiti zemnieku un aizgājuši apmierināti. Rožkalnu pagasta zemnieks J. Ceirāns savus iespaidus rezumēja tieši: «Lielā paldies par ziņām un noteiki mudināšu kaimiņus braukt pie jums!». Jaunsaimnieks G. Čistjakovs no Preiļu pagasta: «Es pats esmu agronomi, esmu pētījis un rēķinājis un pā-

Ražojumi, kam ir noieti

«SILUKALNA IEGŪST DOLOMITU»

— Vēl pēc gada, domāju, mums atmaksāsies visi ie-guldījumi — tā par dolomīta izstrādi ciemata nomalē teicā kopsaimniecības «Silukalns» priekšsēdētājs Pēteris Driksna. Karjers te darbojas pirmo gadu, bet dolomīta iegulas lēš uz astoņiem gadiem. Tā produkciju sajūtai saimniecība izmanto savu iekšējo ceļu remontam — uz lopu novietnēm, lauku brigādēm, tāpat jaunu būvniecībai uz nosusinātājiem objektiem, līdz jaunāsaimnieku viensētām. Taču starp pasūtītājiem ir arī solīdi uzņēmumi, saimniecības, to starpā kolhozs «Vie-nība» Rēzeknes rajonā, Preiļu rajona agrofirma «Tu-ribā» un citi. Bijuši pircēji no Varaklāniem Madonas rajonā un citi. Sevišķs pieprasījums ir pēc lielajām šķembām (4 cm diametrā); no kā veido cela seguma «kodolu» — pie-tiekami izturīgu un nokrišnu ūdeņus labi filtrējošu substanci. Pērk arī sīkākās šķembas (1,5 cm) un dolo-mīta miltus, kas sacementē segumu tā, ka tas iegūst gluži vai asfaltam piedienīgas īpašības.

Preiļu novadā grants karjeru, ko varētu izmantot ceļu būvniecībā un remonta, tikpat kā nav, tāpēc kop-saimniecības ražotnes produkcijai pieprasījuma ne-trūkst. Vīri, kuri strādā karjera, stāstīja, ka nespē-jot tik daudz saražot, cik vajadzētu. Maksas arī nav liela — 15 rubļi par ku-bikmetru lielāko šķembu; bet mazākās un milti ir lētāki.

Par karjera dokumentāciju, kā arī visu, kas te ir dabā pašlaik, gādājuši no Jēkabpils, toties tehniskais Brunojums pa lielākajai da-lai atrasts lietots un sa-vākts no dažādām vietām. Piemēram, ekskavatoru E—302 atveduši no Aglonas. Daudz motostundu nostrā-dājis buldozers «DT—130», kuru vada Jānis Kokars, tā-pat citas mašīnas. Tās bie-zī lūst, bojājas un jāpi-nkerējas ar remontēšanu. Se-višķi būtu vajadzīgs kār-tīgs hidrauliskais ekskava-

tors. Kur lai pēc tāda tiek? Šis jautājums nodar-bina gan mehanizatorus karjera, gan saimniecības vadību.

Vienu no šī kolektīva vi-riem nosauca. Ar ekskava-tatoru strādā Andris Leitāns, — pirmā iepazīšanās ar šādu tehniku viņam bi-jusi dienestā laikā ceļu un pontonu sapieru dalā. Vēl ar vienu traktoru strā-dā Konstantīns Slūka (me-hanizators no kolhozu veido-šanas laika). To, ko šie vīri izlauž karjera, sastumj kau-dzē un iekrauj, uz akmenē smalcināšanas agregātu ar pažīkravēju ved Jānis Vaivods, bet pie pie agregāta «pogām» sēž operators Ar-nis Brolišs. Vēl šajā bri-gādē ir gāzes un elektro-metinātājs Savelijs Parfe-rovs. Atliek nosaukt arī brigadieri — Juri Skroderi. Viņš ir tas, kam jāuzturt brigādes ārējie sakari, jā-veic sagādnieka pienāku-mi kura rīcībā ir papīru darbs, lai brigāde varētu saņemt algu, izdot savu pro-dukciiju pircējiem, gādā par viru sadzīvi. Viņi ir atjaunīgi, prot pielāgoties. Pie-mēram, divas lielas cister-nas, izgriezot durvis, pār-vērtusi par noliktavu.

Ceha iekārtošanas izde-vumi pērn saimniecībai sa-stādīja 150 000 rubļus, tātad, puse no tiem jau atpelnīta. Bet cik līdzekļu izterēts uzturēšanai? Ja biežāk ir jāapstājas klūmju novēr-šanai, nekā gribētos un būtu vajadzīgs, tad var iedomāties, ka tas nav maz. Vēl vīriem stipri traucē lietus—pastāvīgi jādarbina sūknī, lai viss nepārpļūstu. Un tomēr viņu darbs ir izdevīgs saimniecībai. Pirms dažiem gadiem šajā vietā, kamēr tika pie akmeniem, novāca labu melnās kūdras rāzu. Bet kas būs tad, kad iz-grābs dolomītu?

— Ierikosim plašu dīķi, — teica P. Driksna. — Mums tepat līdzās ir bagāts dzērvenu purvs, necik tālu arī citi, bet kārtīgu valēju ūdenskrātuvi Dievs nebija devis. Būs, pie kā atpūsties vasarā.

A. RĀNCĀNS

Attēlā: kopsaimniecības dolomīta karjera kopskats.
Autora foto

Tirdzniecība un pieprasījums

RĪGA, 24. maijā (LETA). Latvijas Republikas valdība izskatījusi jautājumu par ie-dzīvotāju apgādi ar galvena-jiem pārtikas produktiem Konstatēts, ka pārtikas pre-ču deficitis joprojām palie-linās. Ipaši nelabvēlīga si-tuācija izveidojusies apgādē ar cukuru un augu eļļu. Sa-karā ar to jūnijā cukura patēriņa norma uz cilvēku tiks samazināta līdz puski-logramam.

Lai novērstu galas produk-tu izvēsanu no republikas un radītu konkurenCI Rīgas tirgū, valdība devusi atļau-jū Rīgas pilsētas patērētāju kooperācijas veikaliem pārdot galu par ligumce-nām. Tiks izveidoti arī vai-rāki galas delikatešu un pusfabrikātu veikali. Minis-tru Padome atlāvusi Rīgas izpildkomitejai noteikt pil-sētā uzcenojumu pienam, lai ieinteresētu lauksaim-nieku piegādāt Rīgai pienu un segu Rīgas piena kombināta zaudējumus. Pēc provizoriiskiem aprēķiniem, uzcenojums varētu būt 3 līd-5 kapeikas par litru.

Mans patēriņa grozs

RĪGA, 24. maijā (LETA). Latvijas Republikas Ministru Padomes sēdē apsprēda Ekonomikas ministrijas un Valsts statistikas komitejas ziņojumu par to, kā sokas iedzīvotāju naudas ienāku-mu indeksācijas priekšdar-bi, un apstiprināja pasāku-mu plānu indeksācijas sagatavošanai. Jau pabeigta mi-nimāla patēriņa groza izvei-došana un notiek indeksācijas mehānisma aprobācija aprīla un maija cenu lī-menī.

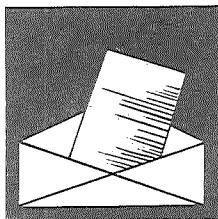
Indeksācija stāsies spēkā ar 1. jūliju. Pēc Ekonomikas ministrijas labklājības de-partamenta ziņām patlaban iztikas minimums Latvijā ir 246 rubļi mēnesī.

Somija būs tuvāk

RĪGA, 24. maijā (LETA). Somijas sevišķo uzdevumu vēstnieks Jāko Kaurinkoski ar Latvijas ārlietu minis-tru Jāni Jurkānu apsprēda iespējas atvērt Rīgā So-mijas generālkonsulāta biroju.

Vēlēšanās atvērt Latvi-jas teritorijā oficiālu Somijas pārstāvniecību atspogu-lo Somijas ekonomisko aprindu augošo ieinteresēti-bu kontaktos ar mūsu re-publiku. Tas tika atzīmēts arī Jāko Kaurinkoski saru-nās ar Latvijas Augstākās Padomes priekšsēdētāja pirmo vietnieku Daini Ivānu un Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmo viet-nieku Ilmāru Bišeru.

,Laipnam būt ir likums, smaidīt — latvju tikums!“

Tirdzniecība ir tā apkalpojošās sfēras nozare, uz kuru pilnībā attiecas likums par valsts valodu, par kultūru.

Ieejot Preiju veikalos, pārastī vairāk redzam iegūs pārdevējus, kuri nelabprāt atbild uz pircēju, jautājumiem, kaut laktiski nav aizņemti darbā. Daudzi negrib vai neprot atbildēt valsts valodā, kaut valodu zināšanu mēs visi uzskatām par kultūras pazīmi. Lai pa-

liek, šoreiz es negribu rakstīt par viņiem,

Tautā ir tāds teicīšs: «Smaids maksā mazāk par elektību, bet dod vairāk gaismas». Sis teicīšs pilnībā attiecas uz tiem tirdzniecības darbiniekiem, kurus gribu šeit minēt. Teikšu atklāti, pie viņiem ir patikami iepirkties. Kaut reizēm nav dabujama vēlāmā prece, taču pieklājīga atbilde vai cits piedāvājums lauj aiziet no veikala apmierinātai. Tādi darbinieki ir: L. Andrejeva sakņu un dārzenu veikalā, M. Gorbačova un G. Saliniece veikalā «Kooperators», R. Stolerova Riebiņu veikalā, S. Skrinda

gastronomijas veikalā Nr. 1 u. c. Ari uz šiem darbiniekiem attiecas preču nabažība, vizītkartes, taloni, nervozie pircēji, apnicigie deficīti meklētāji un nericīgi darba aplākji, bet viņu sejās es neegmu manījusi iegūmu. Uzskatu, ka viņi ir paraugs tiem, par kuriem man šoreiz negribas rakstīt.

Kādreibē, pirmskara periodā, skolā uz sienas bija uzraksts: «Laipnam būt ir likums, smaidīt — latvju tikums!» Tāds uzraksts tagad sevišķi derētu skolā, darbā, sadzīvē,

A. GIBELE,
Preilos

Jāatbild par saviem vārdiem...

Atbraucu no laukiem uz Preiļiem iepirkties, kā arī apciemot radus. Ar radiem viss kārtībā, turpreti veikalā «Kooperators», kur nolēmu nopirk cepumus «Selga» (divas pacīnas kopā par 2. rubliem un 26 kapeikām), pirms piegājiens izrādījās neveiksmīgs. Kad pārdevējai b. Cibulei, kā viņa sevi nelaiapni un izaicinoši vēlā nosauca, padevu 10 rubļu naudas zīmi, viņa izbrinīta paskatījās un teica «Išcīte kapeikil! Atbildēju latviski, ka man nav. Viņa: «Nu, išcītel!» Pajautāju, kur lai meklē, ja savā makā nav. Atbildēja: «A mēs da lampočki!» Atgāju malā, gadījās tūvumā paziņa, aizdeva 25 kapeikas. Gāju otrreiz pirk cepumus, klat vēl paprasot sūdzību un ierosināju Cepumus dabūju.

bet sūdzību grāmatā «neatradās». Taujāju pēc veikala vadītājas, teica, Jai pienākot nākošnedēl. Kāda cita meitene pārdevējas formā iemierināja, teica, ka «ona u nas vsegda takaja, jesli hočeš, ja za nejo izvīņus». Paldies, to es negribu. Katram pāšam jāatbild, par saviem vārdiem un darbiem.

Rakstu, lai citi arī zina, ka ja tā ar jums runā pārdevēja «Kooperatorā», nav izslēgts, ka tā ir Cibule.

Palika sirdi mieles, Zīnu, ka šai pārdevējai nekad preti nesmaidišu. Tādām veikalā nevajadzētu lauf strādāt.

L. D.

Garšīgais ūdentīnš

Ikdienas soli bieži vien paejam garām cilvēkiem, par kuriem mēdz teikt, ka tiem zelta dvēsele.

15. aprīļa rīts man ausa drūms. Dzīvesbiedrs bija spiests izsaukt ātro palidzību. Ilgi nebija jāgaidā. Feldsere Silvija Ivanāne izmērīja asinsspiedienu un noskaidrojusi temperatūru, lika ga-

tavoties ceļam. Mašīnā man vēnā sāka ievadīt šķidrumu no uzturošās sistēmas. Ielūkojies salonā, šoferis Arvids Sondors rezumēja: «Jāstēdzas!»

Samauj atguvu Preilos, kur ap mani rosijās feldsere un sanitāres. Klāt bija arī cienījamā poliklinikas daktere E. Džerīna ar savu labsirdīgo smaidu, kas ieveš cerību...

Jutu — kādas siltas rokas pacel manu galvu.

— Vai padzرس ūdentīnu? Vai garšīgais ūdentīnš?

Vēl pēc mirkļa:

— Vai actīnas kļuva gaišākas? Tādā veidā māsiņa Valentīna rūpējās par manu labajātu. Gan no ūdentīnu, gan siltuma, kas izstaroja no šīm rokām, acis bija kļuvušas gaišās...

Mans ceļš turpinājās. Livānos

sagaidīja cienījamās dakteres Tamāras Meļnikas vadītās kolēktīvs, kurš dzīvo un strādā pēc principa: viens par visiem un visi par vienu. Sākās ciņa par manu dzīvību un veselību, bieži vien tā nebija viegla. Ja kādreiz izpalīkā šķietamie panākumi, daktere šo robu aizpildīja ar mīlu smaidu un uzmundrinošu vārdu. Ari tas fāzēja.

Te sastapu kādreizējo Pelēču medicīniskā punktu vadītāju Helēnu Kažemāku, kura savā laikā

bija tīk daudz paīdzējusi. Ari šoreiz ar neskaidriem jautājumiem biežāk griezot pie viņas, vienmēr saņēmu laipnu un izsmēlošu atbildi. Paldies!

Atkal esmu mājās un ar maiagu siltumu atceros visus šos cilvēkus. Un, ja šodien esmu stārpjūs, tad pazemēgt nolēcu galvu šo cilvēku priekšā un izsaku visgirsngāko pateicību.

A. SOME
Pelēčos

Tikai tuvinoties un sadarbojoties

J. Mičerevskis no Līvāniem žurnālā «Katolu Dzeive» ierosina dibināt katoļu politisko partiju. Tāda tiešām pastāvēja Latgalē neatkarīgās Latvijas laikā. Tomēr šaubos, vai tā vajadzīga šodien, kad pasaulē noteik visu konfesiju un bazzīnu tuvināšanās mēģinājumi, kad pats Romas pāvests aicina visus ticīgos kopējo, vispārcilvēcisko ideālu istenošanai. Vai mums Latvijā nepietiku ar Kristīgo

demokrātu partiju, kā tas jau ir daudzās pasaules valstis? Tājā vienādā mērā būtu pārstāvētas visas reliģiskās konfesijas un kopas.

Apvienojoties vienā partijā, ticīgo ietekme tautā tiksītīkai pieaugtu. Vienalga, kādai baznīcīai vai tīcībai mēs arī piederētu, mērķis mums tācu visiem viens — tautas garīgā atdzimšana neatkarīgā Latvijas valstī.

Kas no tā iegūs, ja kristieši savā starpā sēs neuz-

tīcību tīkai tāpēc, ka vieni lūdz Dievu katoļu, bet citi luterānu, baptistu vai kādā citā baznīcā? Vai savstarpējā neuzticībā, cīnoties vienai kopai pret otru par sāva deputāta iedabūšanu AP vai nākotnē Saeimā, mēs rādīsim tautai kristīgās mīlestības un vienotības paraugu?

Man liekas, ka, tikai tuvinoties un cīši sadarbojoties dažādām reliģiskām konfesijām un grupām, varēsim piepildīt mūsu galveno uzdevumu — pamazām atgriezt tautu tīcībā Dievam.

V. GORS
Līvānos

Meklējam draugus

Jēkabpils rajona Skolēnu interešu namā sācis darboties vēstulu draugu klubs. Tas koordinē vecāko klašu skolēnu šaraksti ar citu republiku jauniem cilvēkiem. Gaivēnais uzdevums — atrast jauniešus ar līdzīgām interesēm un hobijiem dažādos reģionos un palīdzēt viņiem uzsākt saraksti. Interesantā tācu uzzināt par politiskām un cīta veida pārmaiņām no sava vēstulu drauga, netiņi no programmas «Laiks» mēnešiem...

Sogad klubs uzsācis saraksti ar Ukrainas jauniešiem. Tāpēc viens, kas interesējas par Ukrainu, grib labāk iepazīt savu vienādu dzīvi šajā skaistajā republikā un atrast tājā labus draugus, lūdzam rakstīt mums. Vēstulē jāuzrāda īgas ziņas par sevi, savas

intereses, ar ko jūs gribat saņemt, centīties iepazīt un uzzināt vairāk viens par otru un meģināsim saprast, cik tomēr maza ir mūsu planēta un cik daudz uz tās ir labu cilvēku.

Gaidām jūsu vēstules! Rakstiet uz adresi: 228200, Jēkabpils, Brīvības ielā 258, Vēstulē draugu klubs.

A. KALNINS,
kluba koordinators

Vai laime ir veikala plauktos?

Deputātu grupas atbilde uz rakstu «Kur jūs esat, mūsu vēlētie deputāti?» («Novadnieks» 7. maijs)

Kaisības ap kafiju vīrmo otro gadu, taču — vai tās ir samatošas? Visu 1990. gadu Līvānu, veikalo bija nopērkamas kafijas pupīņas un pat Vjetnamas zaļas pupīņas bez taloniem. Acīmredzot, runa ir par šķistošo kafiju. 1990. gadā tika saņemtas 8800 kārbas šķistošās kafijas uz 19000 iedzīvojumu (tā ir Līvānu pāterētāju

biedrības zona, lauku veikalus iestājot). Tā, ka ja sega ir par šauru, rauj, vienalga uz kuru pusi, tāpat trūks.

Teikt, ka Līvānu veikalo nav vēlās, nevarētu, ja nu vienīgi neatbilst izmēri, krāsa vai citi parametri. No janvāra līdz aprīlim ir saņemta viriešu, sieviešu un bernu vēla 26 434 rubļu vē-

lība. Maijā ir saņemta visa veida sieviešu vēla 6 478 rubļu vērtībā, viriešu vēla — 4 655 rubļu vērtībā.

Nebūtu isti pareizi teikt, ka veikalā nav apavu. Tiesa, ir tīkai mazie izmēri un dārgie sieviešu apavī. Ar viriešu apaviem ir krietiņi labāk. Pēc pavadījumiem tas izskatīs šādi: janvārī, februārī ir saņemti ādas apavī 24 100 rubļu vērtībā. Martā, aprīlī ādas apavī nav bijuši. Uz 9. maiju ir saņemti 605 pāri sieviešu apavu 44 077 rubļu vērtībā un 771 pāris viriešu apavu 29 915 rubļu vērtībā. Uz šo dienu neviens pāris importa apavu nav bijis, un diezin vālītīkās sa-

ņemts, jo nav noslēgti līgumi. Uz 9. maiju Līvānu universālveikalā bija 10 veidu sieviešu apavī un 3 veidu viriešu apavī.

Protams, ka ne iedzīvotās pārāpus fondiem 131 tūkstoša rubļu apmērā. Tāpat ārpus fondiem tāka atvesti, gumijas apavī 50 tūkstoši rubļu apmērā. Un arī šāpmāni bez taloniem var noņemt reti kā Latvijā.

Dzīvībā ne deputātu kompetence, ne spēkos ir saraot pārējās pietiekamā daudzumā, nodrošināt precu taisnīgu sadali, jo mēs, tāpat kā jūs, cienījamie līvānieši, strādājam savās darba vietās, lai nodrošinātu savas ģimenes. Deputātu pienākumus mēs pildām, tikai uz sava brīvā laika rēķina un entuziasma.

Ar cīņu deputātu grupas vārādā Anita REITERE

Kas tas ir?

Zināms, cik valstīj izmaksā pārliku mītro zemuļu meliorāciju, tāpat, cik liela nozīme ir to kopsānai. Bet kā bieži vien ir iestenībā?

Pirmajā attēlā redzams izpostīts vīrsūdens uztvērejs — arī un kultivējot, bet tas taču ir teicama ietāsēja vīrsūdeņu novādināšanai iepakās. Otrajā attēlā fiksēta izlietoto papīra un polietēlenā maiusu, kuros bijuši minētāmēslī, «noliklavā» novadgrāvī. Tā lauksaimnieki cīnās par zemes augļību un lauku izskatu, par nosusināšanas sistēmu funkcionēšanu.

Sastopami visādi briesmu darbi. Vienā vietā kontrolakai ar lieljaudas tehniku nogrūsti un salauzti vīrsējie grodi, otrs no lauku savāktie akmeni samesti grāvmalās vai grāvjos, bija pat sakrauti uz vīrsūdens uztvēreja. Kas tas ir?

Sādos gadījumos būtu jāsastāda akti un vainīgie jāsauc pie

atbildības, arī no ekologiskā viedokļa jasoda. Bet ko tas līdzīs? Bet varbūt kādam tomēr atmodīs girdīsapziņa?

A. VEIGULIS,

Preiļu MSP Aizkalnes zo-
nas inženieris

SAVU ESAMĪBU APZINOTIES

Tautas dziesmas ir mūsu tautas dvēseles rotāja. Mēs to saucam par rotāšanu. Rotāt nozīmē atvērt dvēseli priekam un gavilēm. Dziesmas rodas, aug un veidojas no tautas dvēselu dzīlumiem. Tās sevi slējp dvēseles spēku: grību, ilgas, cerības. Bez tautas dziesmām mēs nepazītu mūsu senču dvēseles. Ar dziesmām mēs izaugam un izaugam tajās.

Nacionālais un reliģiskais elements Latgalē gadu simtos ir tik cieši kopā saaudzis un sintezējis, ka viens bez otra ir neplīnigs. Latgalei ir savas katoļiskās tradīcijas. Tieši tās piepilda latgalieša garīgo dzīvi, veido atzinās un piešķir siltumu atmiņām, dodoj estētiski māksliniecisku pārdzīvojumu. Vai mēs varam iedomāties Ziemassvētkus bez skaistajām un aizraujošajām Ziemassvētku dziesmām, agrīnā gājienu uz baznīcu? Vai varam iedomāties Lieldienas bez ilgā gavēja ar skumji patētiskajām dziesmām un kapa klusumu pēdējās dienās, lai tad ātkal no svētības atdzimtu jaunā augšāmcelšānas priekā, ēdot vēlo rīta maltīti, sitot Lieldienu olas un šūpojoties? Bez šīm reliģiskajām tradīcijām Latgales gara dzīvē citiem faktoriem ir pakārtota loma. Skolu tradīcijām (izņemot zināšanu došanu) ir vāja un nenoteikta loma. Arī sarkojumam, kuru labās tradīcijas iekārtu maiņa paralizējusi tā, ka tām palikusi tikai gadījuma nozīme. Agrāk latgalietis par Dieva esamību bija pārliecināts tāpat kā pats par savu, un tīcību viņš nēma nopietni. Arājs, dzidams pirmo vagu ūrumā, pārmeta krusta zīmi, lai viņa darbam būtu svētība. Tāpat māte, maizi cepot, katrā kukulī krusta zīmi ievilkā.

Smagos dzīves brīžos tīcīgs cilvēks ir daudz bagātāks un mierīgāks par netīcīgu. Latgalieši, sevišķi vecākā paaudze, ar savu iekšējo mieru un palīgtību uz Dievu ir bijuši nesafrīcīnami. Jo tīcīgu cilvēku nespēj sagrāut nekādas dzīves grūtības, pat nāve to nespēj! Ciešanas tādu cilvēku padara tikai bagātāku un pilnvērtīgāku.

Religiskos tekstos arī valoda ir tradīciju sastāvdaļa. Un šajā ziņā Latgales reliģiskās tradīcijas ir saņēmušas vienu triecienu pēc otru. Kā zināms, par rakstu valodu šeit kalpo latgalu dialektš, kas rakstu valodas godā ir celtis jau pirms divsimtām gadiem. Dialektā apkarošana, kas ar vēl nepieredzētu šovinismu aizsākās 1931. gadā, sevišķi veiksmīgi tika īstenoja padomju varas gados. Ja jau runāt latgaliski ir pazēmojoši un pat noliedzami, kā tād lai lieto dialektā saraksītās lūgšanu grāmatas, kā lai dzied dialektā sacerētās garīgās dziesmas?

Tomēr lielo pārvērtību laikos lielākā daļa Latgales inteliģences un tauta allaž ir saprātusi savu tradīciju nozīmi, ir kritiski aptvērusi to vērtību un nostājusies labāko tradīciju turpinātāju un aizstāvju pulkā. Vecās tradīcijas tiek pārvērtētas un pārmairotas tā, lai vienotu ir vecos, ir jaunos, saglabājot tautas dvēseles labākās īpašības.

Tas viss nāk prātā, atceroties Dziesmu svētkus Aglonā. Pirms sešdesmit gadiem. Toreiz 15. augustā šeit sabrauca visa katoļu jaunatne, lai rīkotu savu otro kongresu un svītētu Dziesmu svētkus. Pirmais kongress bija noticis pirms septiņiem gadiem Rēzeknē. Uz to bija ieradušies tikai 150 biedri, bet Aglonā sapulcējās jau 4000 katoļu jaunatnes organizācijas biedru. Jaunatne pulcējās Aglonā, lai parādītu savus spēkus, rīkotu savus Dziesmu svētkus. Ļaužu lielā skaitā dež kongress notika zem kļajām debesīm baznīcas dārzā. Svetlo Misi celebrēja bīskaps Jezups Rancāns. Viņš griezās pie jaunatnes ar uzrunu, kurā aicina ja to ne tikai uz individuālu garīgās dzīves izkopšanu, bet arī uz plašāku sabiedrisko darbību.

Pēc dievkalpojuma visi devās uz ģimnāzijas telpām un tur pavadīja dažas stundas atpūtā. Pēc tam trijos dienās visi sapulcējās klostera laukumā, lai apsveiktu arhībiskapu Antoniju Springoviču. Viņu sveica kongresa rīkotājs Bronislavs Valpītrs, bet arhībiskaps teica runu. Tad jaunatne ar mūziku un karogiem devās uz parādes laukumu. Pazīstami katoļu sabiedriskie darbinieki viens pēc otrā apsveica katoļu jaunatnes sanāksmes daībniekus. Pirmais runāja Centrālās valdes priekšsēdētājs O. Jukšinskis. Savu uzrunu viņš beidza ar aicinājumu nodziedēt „Dievs, svētī Latviju!”.

Pēc uzrunām jaunatne četrā pūtējā orķestru pavadībā aizgāja uz Dziesmu svētkiem paredzēto vietu pie ģimnāzijas. Dziedātāji ieņēma savas vietas un Onīra Rupaiņa vadībā nodziedēja „Latvju himnu”. Dirigents P. Sarkaņš līdz klausītājiem novādīja dziesmas „Daudz, daudz tī ceļu” un „Jāju dienu, jāju nakti”. Pēc tam dirigents no Rīgas Pličs diriģēja „Pūt, vējinī!”. Šīs un citas dziesmas izskanēja apvienotā kora izpildījumā.

Koncerta otrajā daļā dažas dziesmas izpildīja atsevišķi katoļu jaunatnes biedrības nodaļu kori. Pirmais dziedāja Aglonas koris P. Sarkaņa vadībā. Koris bija teicami sagatavoti. Sevišķi skaisti skanēja J. Vičķa „Gaismas pils”. Tad sekoja Rīgas nodaļas koris ar „Karaļmeitu”. Brīnišķīgs skanējums-skaņītāji bija sajūsmā. Dziesmu atkārtoja. Pēc tam dziedāja „Latvju himnu” – „Mēs gribam būt kungi!“.

Trešajā daļā dziedāja visu nodaļu kori. Ľoti labi izskanēja īpatnējā latgaliešu dziesma „Toli dzeivo muna meito”... Beigās tika izpildīta „Nevi slinkojot un pūstot”.

Vakarā jaunatne ar saviem vadoniem sapulcējās plašajā ģimnāzijas laukumā un pavadīja līiku pēc senču parauga-rotālās pie ugunskuriem. Latgalē tik skaisti svētki bija pirmo reizi (ja tīcam „Latgolas Vordam”). Bet „Katoļu Dzeive” deva tiem šādu novērtējumu: „Visas dziesmas tika nodziedētas teicami, dažas pat mākslinieciski. Labu iespaidu atstāja Aglonas un Rīgas nodaļu kori.”

Otrie LKJB svētki pulcējās jau 56 nodaļu korus ar 3000 dziedātāju. (Pēc O. Rupaiņa atmiņām.) Tājtos lauku jaunatne cienīgi pierādīja, ka ir jau spējīga atskanot arī sarežģītus skaņu mākslas darbus un ir gatava turpmāk veidot novada dziesmu svētku kodolu.

1939. gadā svētkos piedalījās 34 nodaļas. Šoreiz tiem bija dots nosaukums „Jaunatnes diena Aglonā”. Svētki Aglonā pulcējās apmēram 80-90 tūkstošus cilvēku. Aizkustinoša bija bīskapa Boļeslava Sloškāna uzruna jaunatnei. Svētkos piedalījās 3000 katoļu jaunatnes biedrības biedru. Tājtos pirmo un pēdējo (!) reizi repertuārā bija tikai garīgās dziesmas. Ar svētku programmu var iepazīties, pārlapojet tā gada „Saulēites” septiņto numuru.

Šogad Aglonā atzīmēsim pirmo dziesmu svētku sešdesmitgadi. Atcerēsimies tā laika kultūras darbiniekus - šo svētku iniciatorus un daībniekus. Ar savu klātbūtni apliecināsim, ka neesam atrāvušies no savām saknēm. Ka mūsu esamība un būtība ir jūtama. Kaut vai Aglonā. Apzināta vai vēl tikai pusapzināta. Bet manāmi jūtama.

Voldemārs Romanovskis

(Pēc 30. gadu preses izdevumiem)

NOVADA FOLKLORAS KRĀJĒJI

Gadsimta gaitā mūsu tauta bija pieradināta pie pazemības, beztiesības un pārestības. Un tādēj gara gaisma bija jāuztur pašam savā sētā. Noderēja vecais un bagātais tautas tradīciju un folkloras pūrs. Pirmās apmācības vadīja māte pie ratiņa. Tālākās gudrības nācās smelt no dzīves. Neatsverams palīgs bija neizsmējamie tautas dziesmu un pasaku krājumi. Tos glabāja tautas atmiņa vai arī tie bija atrodami starp pirmajiem rakstiem. Mūsu novadā deviņpadsmītā gadsimta otrajā pusē un divdesmitā gadsimta sākumā tautas māksla vēl bija pilnā plaukumā.

P. Smelters jaunekļa godūs.

Latgales kultūras vēsturē ienāca tautas dziesminieki Vincents Leika, Jōns Seijs, Ontons Bernāns, Francis Šķesters, Jōns Salenīks, Jōns Lejāns, Jōns Vaikuls, Spāleite, Andryvs Skutele, Anele Šņepa, Jōns Zeile, Pūrmalīts un citi. Mūsu pirmie atmodas darbinieki labi apzinājās tautas mākslas neaptveramo lomu un daudzi jo daudzi pieversās folkloras materiālu vākšanai. Nav saglabājušies ne Trasuna, ne Višnevka tautas dziesmas un aicina arī citus sūtīt viņam materiālus. Saņemtos folkloras materiālus Smelters pārrakstīja savā krājumā. Tautas dziesmas viņam sūtīja K. Skrinda, J. Aizpurīts, N. Eidorfs (E. Krustāns), A. Ancāns, A. Graudumnieks un A. Daugulis. 1897. gada 3. decembrī Varakļānos Smelters pabeidza savu otru krājumu.

P. Smelters ir dzimis 1868. gada 31. oktobrī Varakļānu pagastā. J. Kovaļevska pabalīts, Smelters beidza draudzes skolu, tad turpināja mācības Rēzeknes pilsētas skolā. Pašmācības ceļā vairākās vietās nokārtojot eksāmenus, viņš ieguva izglītību, kura atbilda aptiekas mācekļa tiesībām. Viņa pirmais krājums (vērtīgākais) satur 1515 paša uzrakstītu folkloras materiālu. Tas pabeigts 1894. gada 15. augustā

Līvānos, kur Smelters strādāja par pārvestu. Te iesāktais arī otrs viņa krājums (liels kases žurnāls), kurā ietilpst 1309 folkloras vienības. Jau 1895. gadā Smelters sāk nodot Visendorfam pārrakstītās savas pirmās krājuma dziesmas un aicina arī citus sūtīt viņam materiālus. Saņemtos folkloras materiālus Smelters pārrakstīja savā krājumā. Tautas dziesmas viņam sūtīja K. Skrinda, J. Aizpurīts, N. Eidorfs (E. Krustāns), A. Ancāns, A. Graudumnieks un A. Daugulis. 1897. gada 3. decembrī Varakļānos Smelters pabeidza savu otru krājumu.

1899. gadā Smelters izdeva pats savu krājumu „Tautas dzīsmu, posoku, meikļu un parunu voceleitī”. (Kā zinātnisks izdevums tas tika atjauts vēl drukas aizlieguma laikā). Pats vācējs nemaz nedomāja nodarboties ar folkloru kā zinātni. Izdodot savu folkloras „vācelfīti”, viņš pirmām kārtām gribēja lauzt drukas aizliegumu un dot tautai vieglu lasāmvielu.

Folkloras krātuvē pavisam ir 3036 Smelters savāktie folkloras vienības. Pārsvārā tās ir tautas dziesmas. Visvairāk - no Līvānu pagasta, Varakļāniem, Sakstagala un

Kārsavas. Kopumā tautas mutvārdū daīrade ir vākta 26 draudzēs.

Vienlaicīgi P. Smelteri ar folkloras krāšanu nodarbojās arī Felikss Boļeslavs Laizāns (1871.-1931.). Viņš ir bijis tik cēlīgs un vispusīgs, ka kļuvis par vienu no lielākajiem folkloras krājējiem visā Latvijā. Šīm darbam viņš ir veitījis trīsdesmit divus mūža gadus. Pats rosiņākais bijis 1894. gads, kad viņš, būdams Pēterpils garīgā semināra audzēknis, vasaras brīvlaikā vāca tautas dziesmas un sūtīja tās Visendorfam.

F. B. Laizāna savāktie materiāli publicēti Latviju Dainās. Divdesmit draudzēs sakrātas 2458 tautas dziesmas. 1927. gadā Nikodemss Rancāns nodeva Folkloras krātuvē 1365 variantu lielu Laizāna krājumu. Šie materiāli ir paša Laizāna roku pārrakstīti septiņas burtīcās.

Starptautiskā folkloras festivāla laikā ar aizlūgumu Līvānu baznīcā pieminēsim visus tautas gara mantu krājējus.

Voldemārs Romanovskis
J. Silicka fotoreprodukācija

LATGALEI RAKSTURĪGS PIEMINEKLIS

Pie šī gada „jubilāriem” piedier arī Bērzagles baznīca, kas ir 240 gadus veca. Šo notikumu atzīmēsim 16. jūlijā Škapleru dienā.

Republikas nozīmes arhitektūras piemineklis piedier pie samērā lielām koka pseidobazilikām, kuras raksturīgās Latgalei. Dievnamā uzcelts 1751. gadā 17. gadsimtā būvētās baznīcas vietā. Plānā atgādina laīņu krustu: pie ziemeļu un dienvidu nefiem piecirstās nelielās kapelas rada krustojošā vai tri-septi ilūziju. Blakus baznīcai atrodas zvanu tornis (19. gs.). Par šī pieminekļa arhitektonisko vērtību stāsta rokasgrāmata-ceļvedis „Baltkrievija. Lietuva. Latvija. Igaunija”, kas iznākusi sērijā „Padomju Savienības mākslas piemineklī”. Maskavas apgāda „Iksussīvo” grāmata iespiesta Leipcigā.

Patlaban notiek draudzes lietu kārtosana un arī līdzekļu vākšana. Jāsakārto zvanu tornis, jānorāko fasāde, vietām pielabojams žogs, nepieciešams atjaunot kapu valni. Vārdu sakot, darba piešiek. Vasārā derētu atjaunot ābejdārzu, bet, izremontējot kaut vienu istabiju plebānijā, tur uz laiku varētu izmitināt kādu no mūsu puses nākušu mākslinieku.

V. Radis
Foto-J. Silickis

PROZAS MEISTARS

Šogad 85 gadu jubileja ir Nikolajam Murānam-vienam no izcilākajiem latgaļu stāstniekiem, kurš rakstījis tikai prozu.

Viņa šūpulis kārts 1906.gada 3.janvārī Ludzas apriņķa Nautrēnu pagasta Rogovkā. Nikolajs mācījies dažādās skolās Rēzeknē, Ludzā, Pēterpilī, pēc tam strādājis par bankas ierēdni Rīgā un aktīvi līdzdarbojies tādos izdevumos kā rakstu krājumi „Olūts”, laikrakstā „Latgolas Bolss” un citos. Dala no viņa uzrakstītām presēm izkaisītām iekļauta 1948.gadā Vācijā iznākušajā 150 lappušu plāšajā stāstu krājumā „Muna zeme”, kas tagad lasīšanai dabūjams arī pie mūrus.

Kā atzīmējusi kritika, N.Murāns rakstījis, ar plašu epiku vērienī, vielu prasmīgi iekļaujot kompozīciju. Viņa daiļdarbos skartā tematika vienmēr svaina, saturs un mākslinieciskā izveide allaž pārdomāti. Psiholoģisku konfliktu mezglojumi un raksturi tēloti visai veikli un ticami. Vērojot dzīvi, rakstnieks ir daudz mācījies un radoši meklējis. Viņš nav mēdījis kopēt ne Ādolfa Ersa, ne Alberta Sprūža, ne viņiem pieslējušās Donata Latkovska manieri, kuri centās mākslīgi pārnest pilsētas erotiku un citāda veida pikantus momentus uz

lauku dzīvi. Varbūt dajai lasītāju arī patiktu, ja N.Murāns būtu it kā modernāks, tomēr šis autors gāja pretējā virzienā, parādot savus varoņus veselīgā latgaliskā rakursā, diezgan plašā dvēseliskā pārdzīvojumu applitūdā, kontrastos starp dzīves gaišajām un ēnas pusēm. Un gandriz vienmēr viņam ir izdevies atrast veselīgu, pozitīvu atrisinājumu.

Galvenais N.Murāna dājradē, šķiet, ir stāsti par lauku un pilsētas attiecību problēmām, kas ir dvēseliski silti un gaiši, kur autors parādīs kā optimists, kas vēlas dzīvi celt, ne ārdīt, kā Latgales kultūras un gara pasaules reliģiski morālsko vērtību atzinējs un sargātājs. Stāstā „Muzykants nu Dīva valas” aizkustinoši un interesanti attēlots kāds mākslinieks. Spēcīgi raksturi iežīmēti stāstā „Īgotnis”. Jaunās sievas dramatisks pārdzīvojumi pārliecinoši parādīti „Reita”. Dzīja doma, ka grēks pret zemi ir liels noziegums, atsegta pagarajā „Pusmosa nu Latgolas”.

Īpaši jāpakavējas pie stāsta „Tekles

kundzes atvalynojums”. Te silti, neuzkrītoši un pārliecinoši risināta problēma par to, kā radīt dabīgu tiltu starp lauku un pilsētas iedzīvotājiem. No vienas pusē autoru nodarbina jautājums, kā izveidot civilizētus lauciniekus, kas labi iederētos arī pilsētas sabiedrībā, no otras - panākt pilsētnieku cieņu pret veselīgām, daudz dabiskākām lauku ierašām un Latgales lauku ļaužu morālijiem uzskatiem. N.Murāns neliek saviem varoņiem īstenot arī tolaik modē bijušo saukli par laimes meklēšanu lauku darbos, neuzstiepj cilvēkiem ar varu palikt par saimnieku vai laukstrādnieku. Bet viņš neliek arī bēgt no zemes, jo uzskata, ka tikpat kā ikviens pilsētniekā mūsu Latgalē ir vēl palicis kaut kas arī no bijušā laucinieka. Tātad tas ir tārī dabīgs ceļš - atgriezties pie zemes, pie savu tēvu sētām un tur tad arī mācīties pazīt senču tikumus, atjaunoš labākās tradīcijas, atgūt morālu spēku. Vai tas neskan visai aktuāli arī šodien?

Viktors Trojanovskis

N.Murāns

Ī G O T N I S

II.

Tos pošas dīnas pīvakarē Styracalmus ībrauce orsts Kivrāns. Jys ilgi un ļūti ryupeigi izmeklēja Jezupu, seki izvaidot kā izacēle slīmeiba un kaidas zoles tyka lītotas. Pats pret sovu grybu slymais ļovēs īsapaidot nu orsta uzmundrinojoša skota un jymā otkon mūdos zudušos cereibas.

-Voi es dzēivošu, orsta kungs,- jys vairoja,- kod Kivrānā nūbeidzis izmeklēšonu un nūmogojs rūkas, raksteja recepti. Orsts saprūtēja pasmaideja. Jys labi zynoja, kai beja strodojis Jezups, kai tās beja pyulejās, lai īkuptu sīvas nūlaistu saimnīceibā. Un tikpat labi Kivrāns tagad zynoja, ka nikaidu cereibu uz slymo izavesējošonu nabeja.

-Ar sīrds slimīnīkim, Mykazān, ir tai, ka tei stojas pukstēt naatkareigi nu myusu grybas. Es tūmār dūmoju, ka dažus gadeņus jys vēl uzvīksit. Bet ītaupeit sevi tūmār vajag, Mykazān, - jys briedinājusi pībylda, maneidams, ka Jezupa skotā pi jo vordim īsablozmoja lels priks. -Tauepit sevi vajag. Nikaidu uzfrakumu, voi saprūtat. Vadeit sovu saimnīceibā varit, bet strodof goni. Vysos lītos mīru un māru. Tys ir tās golvonaiss.

Pogolmā pi rotim Kivrānu gaideja īlze un jos vaco mote Geļa. Nu kai ir, doktora kungs,- Geļa vairoja,- vai jys dzēivos? Sokit lyduz taisneibū - tās mums ļūti nu svora.

-Ja, doktora kungs;- pībolsoja ari īlze,- sokit mums taisneibū. Kai ir ar Jezupa veseleibū?

Kivrāns klusēja. Vaicotoju bolsa izteiksmē jys nasadzērdēja nikaida uztraukuma, nikaidu ryupu, kai tās parostī beja, kod jys apmeklēja cytus pacientus. Obom sīvītem beja vīnaidas palākas acis un vīnaids skots. Jys nūlēme teikt taisneibū.

-Nav nikaidu cereibu,- jys eisi atbildēja,- slymais var nūmērt kuru kotrū breidi, bet var vēl nūdzeivot dažus mēnešus. Ar Dīvu. Obas sīvītes zeimeigi sasaskateja. Izvadejušas Kivrānu leidz pogolma vortim, jos kai nūrunojušas, klusādamas goja uz kaidu nūmoloku vītu Jezupa stodeitā augļu dorzā, kai beja nūvītoti vairoki sūli.

Kū nu tagad dareisim, mot,- īlze apsāzdama dūmeigi vairoja,- vairok cerēt tai tod nav nūzeimes. Nu Jezupa strodni vairs nikod nabyus. Kū dareit, mot?

Vecine nīceigi parausteja placus. -Kū dareisim, kū dareisim,- jei dusmeigi atkortoja.- vajaga dareit tai, kai es saceju, tod vyss byus labi.

-Bet Jezups vēl ir dzievis,- īlze ībilda,- orsts saceja, ka jys vēl var nūdzeivot dažus mēnešus!

-Nu, un kas par tū? Voi tu dūmoj gaidēit, kod Jezups nūmērs. Tod muns prots byus par vālu. Redzi poša, koids tagad laiks. Pēc nedēļas byus plāunams obuleņš, tod sīns un tod vyss porejais. īlze niko naatbildēja. Beja kluss un jaugs vosoras vokors. Jezups skaistāj augļu dorzā, pi kura īreikošanas jys beja nūstrodojis vairokus godus, valdeja svātsvineigs klusums, kū tikai portrauce klasa dzagužes kyukošana tyvejā mežā un gona stabulēšana azara krostā.

Mañ teiri kauns, mot, īsadūmojūt, kai mes izaturam pret Jezupu,- īlze īsarunoja beidzūt,- jys vysu sovu dvēseli, sovu jauneibas sporu, vysu sovu spāku ir zīdojis Styracalmī.

Golu galā, vys, kū mes te radzam, ir jo rūku dorbs. Voi atceris, kas te beja,

kod jys atnoce - akminim pīborsteita zeme, vaco ustoba un mes obas. Bet tagad...

Vacos Geļas šaurajos lyupos pasārodeja nīrdeigs smaids. - Nasoc nu, meit, vēl raudot par sovu Jezupēnu, kas vorgoj pats un cītim īk vorgot,- jei sausī saceja.- Nīvīns jū jau nadzān nu Styracalmī, te noks tikai jauns īgotnis, kas strodos jo dorbu. Un tās ir vyss.

- Ja, noks vīns cīts, kas strodos Jezupa dorbu un pīlāus tū, kū Jezups beja beja sējis.

Geļa otkon nīceigi parausteja placus. - Kaidam tak jopļau, meit.

īlze strauji pīsacēle.

- Cik mes asom nakrīnas, mot,- jei īsasace,- voi nabiytu symtkort lobok, jo mes saleigtu kolpu, kai darejom tū pavasaři, voi kaidu deputātniku. Bet tāi, kai tu dūmoj, lai es veiram vēl dzēivam asūt īautū cītam, kas teikoj pēc Jezupa monta... Mañ kauns pošai par sevi un par tevi, mot.

- Puiss moksoj lelu naudū, bet deputātniks divreiz vairok, skanēja Geļas strupa un osa atbilde, bet kur mes lai jamam naudu - voi tei 'nav izgojuse tam pošam Jezupam par zolem, par orstīm, par slimineicu. Bez

tam vysa tei monta napīdar vys Jezupam, bet gon mañ un tev, jo mes asom te saimineicās, un varom te reikoši, kai mums pateik.

- Bet vysu tū Jezups ir īgvīvis, ar sovīm svīdrīm, ar sovu naatladeibu, ar sovu dzeiveibu, mot.

Vaco Geļa klusēja. Jei vysumā nāsaprota, dēļ ko meita vylcynojs paklauseit jos padūmam un pījīt Styracalmus Odumānu Meikulu, kas beja strodeigs un korteigs puiss. Sokumā jys byutu kolps bez olgas, bet vālok - pēc Jezupa noves - īlzes veirs. Voi tādas lītas nav nūtykušas un nanūtīks? Laiks nastov uz vītas, raug cik brangs šūgod pasadeve obuls, kultivātos pīoves jau tagad tikpat kai gaidēit gaida plāunammāšu. Stypras veirīsa rūkas vajadzeigas vysur. Geļa kluseibā tikai bādojós, voi tik Odumānu Meikuls vīns pās spēs vysu veikt. Tāidu koids beja Jezups nāv daudz. Tys jau kotrū dorbu padareja smiādnīs - vīnolga voi tās beja vigls voi smogs. Na par vēlti visi, kas pazyna Mukazānu, saukoja tū par stypriniku.

- Reit ir tērgs, meit,- Geļa saceja, - es paziņošu Meikulum, lai ys atbrauc pi mums ar sovu krystīvu. Saleigsim un tod vyss byus labi. Voi nav tai, meit?

īlze klusēja. Jei beja uzsokuse šū sarunu ar moti tikai todej, lai attaisnotu sevi tās acis. Pāfiseibā īlze beja gluži vīnolga, koids liktīs ari napīmaklātu veiru. Jei nikod nabeja miļojuse Jezupu. Odumānu Meikuls turpretim jai patyka gluži labi.

- Dori kai gribi, mot,- jei pīkryta,- tik vīnu es tev soku. Koleidz Meikuls te pīnoks, es Jezupam sovas acis nārodeišu. Lai jū kūp, kas grib.

Pasagrīzuse, īlze otrīm sūļin goja atpakaļ uz pogolmu. Vaco Geļa, kas kaidu breiteņu gribēja palikt dorzā, lai nūskaitei vokora lyugšonas, dūmeigu skotu pavadeja meitu. Nasaraugūt uz sovīm trejsdesmit pīcim godim, īlze goja otri un vīgli, kai jaunive. Geļa dūmoja, ka Odumānu Meikuls nagaideis vys Jezupa noves.

- Nu un kas par tū? Ka tik mojos byus lobs strodni,- jei sprīde, gon jī obi kaidreiz izalyugs bazneicas un Dīva svēteibū.

Un pīsakrystejuse Geļa soce skāiteit sovas vokora lyugšonas.

ŽURNĀLISTS, PEDAGOOGS

Mūsu gadsimta 20.un 30.gadu žurnālistikā Latvijā redzamu vietu vidū ieņem arī Pīters Baško, kuram nesen aprītēja deviņdesmit.

Viņš ir dzimis 1901.gada 24.janvārī Jasmuižas pagasta Lielo Bašku ciemā zemnieka ģimenē. No 1921.līdz 1925.gadam P.Baško studēja Latvijas universitātē pedagoģiju. Vēlāk strādāja dažādās vietās par skolotāju, bija pamatskolu pārzinis, skolu inspektors Jēkabpilī. Publicēties sācis 1920.gadā „Latgalīt”, tad „Reita”, „Jaunajā Straumē”, „Straumē”, „Sējējā”, savus sacerējumus parakstot ar pseidonīmiem Ondžu Pīters un P.Ondžs. Galvenokārt viņu nodarbināja pedagoģijas un vēstures jautājumi. Kad 1923.gadā sāk iznākt viens no tā saucamajiem strādnieku izdevumiem - visai pazīstamais literāri sabiedriskais žurnāls „Reits”, redakcijas kolēģijas locekļu vidū blakus Jāņa Raiņa, Vincas Barkāna, Jāņa Opyncāna vārdiem stāv arī Pīters Baško. Diemžēl iznāk tikai trīs šī mērenā Latgales sociāldemokrātu žurnāla numuri. Toties 1925.gadā nāk klajā neliels rakstu krājums dialektā „Sējējs”, ko izdod jau pats P.Baško, publicējot tajā arī kādu savu plāšāku apcerējumu - „Īzīmējumi latgalīšu rakstniecības vēsturē”. Viņš ir skolas grāmatu autors, sastādījis „Latvīšu volūdas gramatiku latgalīšim” (1.un 2.daļu), kas iznāca 1929.gadā, kā arī tulkojis D.Juū „Škola un sabīdreiba”.

1940.gadā atšķirībā no daudziem saviem ūdzīnējiem domu biedriem Pīters Baško pieslējās okupācijas režīmam. Lielā Tēvijas kara laikā viņš cīnījās Padomju Armijas rindās. No 1956.gada P.Baško strādāja par Latvijas Valsts universitātes bibliotēkas direktoru, nododams jaunajai paaudzei savas bagātīgās zināšanas. 1962.gadā viņš aizgāja pensiā.

IECIENĪTA VIETA

Vairāk nekā gadu, nu jau četras reizes nedēļā, savas durvis laipni ver Rēzeknes kultūrvēstures muzeja latgaļu literatūras lasītava. Te interesentu zinātniski pētnieciskajiem nolūkiem vai vienkārši palasišanai glabājas daudzi latgaliešu laikraksti, žurnāli, grāmatas no muzeja fondiem, ārzemēs pēckara gados iznākušas un arī tagad izdodamās grāmatas un periodika, kā arī dāvinājumi.

Šajā ziņā lasītavai savu pašīdzību snieguši daudzi: pazīstamā izdevēja un literāta V.Loča brāļadēls Pēteris, izdevēja E.Kozlovska dēls Eduards, jēkabpiliets L.Erts, profesors H.Strods, Rēzeknes latgaliešu kultūras biedrība un tās priekšsēdis P.Keišs, Latgales Kultūras centra izdevniecība un tās direktors J.Eksnis, Latvijas Mākslinieku savienības Latgales organizācija, Rēzeknes Jēzus Sirds baznīca, Ciblas draudze un citi. Starp piecīsim viesiem, kas šajā laikā visbiežāk apmeklējuši šo klusuo stūrīti, var minēt B.Lagzdīnu, J.Laizānu, S.Ciprusi, K.Arbidāni, no Rēzeknes, A.Babri, V.Čepeli no Maltas, A.Pilpuku no Dekšāres, J.Silkānu no Ludzas rajona, M.Grahoļsku no Jēkabpils, D.Jermoloviču no Madonas, R.Cibuli no Balviem, S.Zepu no Barkavas, J.Gekīšu no Krāslavas. Dažādās ir apmeklētāju intereses. O.Kravalis no Daugavpils atbraucis palasīt latgaliešu lugas, O.Slišāns no Balvu rajona interesējas par Latgales vēsturi, kultūru, valodu. Bet visbiežāk gan laikam tiek jautāts par daudzajiem mūsu atmodas darbiniekiem un literātiem.

Par lasītavas atvēršanu padzīrūši un te jau pabijuši arī tālāki ciemiņi - gan G.Vucina, J.Brolīšs, P.Valters no Rīgas, I.Bernāne no Liepājas, E.Tabore no Valmieras, gan D.Selecka no Pleskavas, legriežas arī ievērojamāki cilvēki. Apmeklētāju žurnālā parakstījušies, piemēram, Ilona Salceviča, Anta Rugāte un Jānis Streičs no Rīgas, vēsturnieks S.Zeimāls no Ķeņingradas, gan arī pāvisam tāli ciemiņi - Janīna Bukša no Stokholmas un pat Joņs Gorsvāns no Kalifornijas. Pēdējais, starp citu, īsi un precīzi raksturojis daudzu lasītāju ierašanās mērķi: baudīt! Bieži te iegriežas arī kolektīvi apmeklētāji - kultūras un izglītības darbinieki, dažādu kursu, konkursu dalībnieki, veselām grupām vai pat klasēm nāk un brauc skolēni un studenti. Pēc ārzemēs izdotajām grāmatām ierodas no Latgales skolām, bibliotēkām, muzejiem, klubiem. Un visus īlze strauji sagaida viesmītīgā ūpis iestādes saimniece. Vanda Ančupāne.

Ar asu prātu

RAJONA SKOLENU SNIEGUMS REPUBLIKĀNISKAJĀS MACĪBU PRIEKSME TU OLIMPIADES (1991. gads)

Informātikā
Atzinības raksts — Jānim Brokānam (Preiļu 1. vidusskolas 12. klase, skolotājs Jānis Eglītis);

Matemātikā
1. vieta — Jānim Brokānam (Preiļu 1. vidusskolas 12. klase, skolotāja Lūcija Ondzule);

3. vieta — Pēterim Sērmajam (Preiļu 1. vidusskolas 12. klase, skolotāja Lūcija Ondzule);

Atzinības raksts — Mārtiņam Ērtam (Preiļu 1. vidusskolas 9. klase, skolotāja Anna Leonova);

Preiļu 1. vidusskolai piešķirts 2. pakāpes diploms matemātikā.

Fizika
2. vieta — Jānim Brokānam (Preiļu 1. vidusskolas 12. klase, skolotāja Eleonora Bleive).

RAJONA SKOLENU SNIEGUMS LATGALES NOVADA MACĪBU PRIEKSMETU OLIMPIADES

Angļu valodā

2. vieta — Ligai Baufalei (Līvānu 1. vidusskolas 8. klase, skolotāja Anita Reitere);

2. vieta — Aināram Brencim (Līvānu 1. vidusskolas 8. klase, skolotāja Anita Reitere);

Atzinības raksts — Ligai Patmalnieci (Preiļu 1. vidusskolas 8. klase, skolotāja Inese Lakševica);

Vācu valodā
1. vieta — Lidijai Buginai (Jaunsilavas devingadīgās skolas 8. klase, skolotāja Emīlija Ručevska);

2. vieta — Marutal Anspokai (Līvānu 1. vidusskolas 10. klase, skolotāja Biruta Jauja);

Latviešu valodā
1. vieta — Inguna Vucānel (Preiļu 1. vidusskolas 12. klase, skolotājas Lūcija Ozuliņa, Skaidrite Bērziņa);

na);
2. vieta — Jānim Brokānam (Preiļu 1. vidusskolas 12. klase, skolotājas Lūcija Ozuliņa, Skaidrite Bērziņa);

3. vieta — Andrai Vajvodei (Līvānu 1. vidusskolas 12. klase, skolotāja Maija Kručiņa);

3. vieta — Raimondam Krāsinskim (Līvānu 1. vidusskolas 11. klase, skolotāja Maija Kručiņa);

3. vieta — Valdim Vaivodam (Vārkavas vidusskolas 12. klase, skolotāja Janīna Vilmane);

Krievu valodā

2. vieta — Innai Sadovskai (Līvānu 2. vidusskolas 11. klase, skolotājs Igors Antonovs);

2. vieta — Zannai Lavručenokai (Līvānu 2. vidusskolas 11. klase, skolotājs Igors Antonovs);

2. vieta — Ruslanam Kuzminam (Līvānu 2. vidusskolas 11. klase, skolotājs Igors Antonovs).

„Pasaciņā“ dara tā!

Preiļu pilsētas bērnudārza «Pasaciņā» pedagogu kolektīvs, analizējot pedagoģiskā darba pieredzi, nemūti meklēja jaunas darba formas dārbam ar pirmskolas vecuma bērniem, pamatā liekot šī vecuma psiholoģiskās iepatnības un individuālo pīceju.

Aizvadītājā mācību gadā viss bērnudārza pedagogu kolektīvs no pietri siradāja pie rotāju metodēm un teatralizētās darbības bērnu apmācībā, rotāju procesa organizēšanā un vadīšanā. Rezultātā mācību gadu noslēdzām ar audzinātāju, bērnu un bērnu vecāku darināto leļļu teātra personāžu bagātīgu izstādi. Mācību gada laikā tie, audzinātāju un pašu bērnu vadīti, ir sagādājuši daudz emocionālu pārdzīvojumu leļļu teātra izrādes «Kamolits tecētājs», «Ugunsdāvēlīte», «Dziesmu par pieklājību», «Rācenis», kā arī pašu bērnu radītos sīzētos.

Uzsākis daudzpusīgs darbs bērnu izskaja attīstībā, kur lieja uzmanība tiek veltīta koriģējošai vingrošanai un ritmikas nodar-

bībām. Vasarā ieplānots vienas grupas telpas pārveidot par bērnudārza sporta kompleksu, lai ar pilnu atdevi fizikultūras audzinātājas Regīnas Cīvules vadībā varētu uzsākt jauno mācību gadu.

Loti daudzi krievu tautības večāki izteikuši velesanos mācībām bērniem valsts — latviešu — valodu. No pieredes varam droši teikt, ka pirmskolas vecums ir loti pateicīgs valodu apguvei, protams, ja apmācības process tiek veiksmīgi, regulāri un mērķtiecīgi virzīts. Līdz šim pēc vecāku velesanas vairāki krievu tautības bērni latviešu valodu veiksmīgi apguvuši, mācoties grupās ar latviešu valodas apmācību.

Nemot vērā vecāku izteikto velesanos, nākošajam mācību gādam komplektējam eksperimentālo grupu ar padzīlinātu latviešu valodas apmācību krievu tautības bērniem — ar mērķi, lai, aizejot uz skolu, bērni saprastu un ar vienaudzēm varētu sarunāties latviešu valodā.

Grupā uzņemsmi bērnu vecumā no 2 līdz 3 gadiem. Ar vieniem strādās ieinteresēti un zī-

noši pedagogi. Pārējās grupās ar krievu valodas apmācību latviešu valodas nodarbības notiks divas reizes nedēļā. Ja kādu no jumtā cienījamie vecāki, šīs jaunums būs ieinteresējis, sīkāku informāciju līdz šī gada jūlija vidum jūs varat saņemt pie bērnudārza vadītājas personīgi vai pa tālrundi.

Gribu vēl piebilst, ja kādai māmiņai apstākļi sagadījušies tā, ka nav kas nodarbojas ar jūsu bērnu, kuram vēl tikai 1,5 gadi, neatteiksim savu palīdzību. Bet labāk — pagremi savu mazuli pie rokas un atrāciet paskaitīties, kā dzīvo un ko dara bērni «Pasaciņā».

J. SVALBE,
Preiļu pilsētas bērnudārza «Pasaciņā» vadītāja

Aug Māras zemes saimnieces

Laikraksta iepriekšējā numurā stāstījām, kā norīteja rajona čaklāko un izveicīgāko meiteņu konkursā. Šodien aicinām ielūkoties fotogrāfijās, kur redzams, kā notiek ziedu pušķu kārtošanas konkursā, un kur redzamas pasašas uzvarētājas. (No labās pusēs, pa klašu grupām): 1. vietas ieguvējas Nadija Sokolova un Ingrīna Onskule, 2. vietas ieguvējas Liene Leitāne un Jānina Kiselīte, 3. vietas ieguvējas Natālija Lavručenoka un Arniņa Budencova

S. Sadoņiņkova foto

Būs LOTOSI

Ar Rīgas Jaunatnes darba centra un LJPS rajona organizācijas palīdzību šovasar tika izveidotas 9 skolēnu darbu nodrošinātā apnēmies

(LOTOS) vienības. 4 no tām — Preiļu 1. vidusskola, 3 — Līvānu 2. vidusskola un 2 — Līvānu 1. vidusskola.

Skolēnums ar darbu nodrošinātā apnēmies K. Marksas kolhozs,

saimniecības «Jersika» un «Rožupe» un Preiļu komunālās saimniecības dienests.

Visās minētajās darba vietējās skolēni sāks strādāt jau šomēnes.

S. J.

RAJONA SKOLĀS

Apguldes laukumiņiecības skola notikušas arī arī sacensības, kurās piedalījās republikas laukumiņiecības arodskolu audzēkņi. No jaunaglonas laukumiņiecības skolas žaņas sacensības piedalījās Andris Ozoliņš un Genādijs Ščerbačovs. (Viņus gatavoja meistars Vēldis Leimanis). 20 dalībnieku konkurence jaunaglonieši savai skolai izvēlēja 5. vietu.

Aglonas internātskola sākusi iznākt savā avizei un izveidojusi pat sava — skolas televīziju. Par avizes «Gaitenis» iznākšanu rūpejās 11. klases audzēkne Inta Botose. 40 eksemplāru lielā tirāzā tiek stāstīts par daudzu ko daudz kur. (Kā informēja lasītāji — sākot no skolas ziņām un beidzot ar jaunurniem Āfrīkas valstis). Savukārt televīzija vienreiz nedēļā vēsta par skolas aktualitātēm un rāda arī par kādām filmām. Sajā jomā specializējušies 11. klases puiši Arviðs Lukjanovs, Ainars Gulbis un Juris Belevičs.

Sām novitātēm skola rasties un arī tīri tehniski pastāvēt palīdz pedagogi — Raimonds Macāns, Artūrs Leonovičs un Andris Pušo.

Vārkavas vidusskola, mācību gadu noslēdot, organizējis kopīgs skolēnu, skolotāju un vecāku pasākums, kurā uzstājas skolas pāsdarbinieki, tika lasīti literāri, jaunrades darbi. Skolotāja Valentīna Šķalīne bija organizējusi dažādu pulcīpu

darbu izstādi. Notika arī sarikojumu deju konkursā. 2.—4. klašu grupā prasmīgākais deju pāris bija Egita Kancāne un Mārtiņš Pastars. 6.—8. klašu grupā — Laura Volonte un Arnis Vilcāns. (Viņu deju skolotāja — Janīna Vaivode).

Salas devingadīgajā skolā notikušajā konkursā Putnū dienās. Pasākuma laikā daudz dziedātāji ar putnīiem, dejots, minēts mīklu, teikts ticejumu un iets «putnū» rotājās. Skolēni šai dienai par godu bija atnesuši uz skolu pāšdarīnātus putnu būriņus un... cepures. Cepuri konkursā uzvarēja devītklasniecība Rasma Brūvere. Viņai bija viskrāšnāka un visielākā (pusotra metra diametras) cepure.

7.—9. klašu meitenes piedalījās improvizētā dziedātāju konkursā (katrā atlādinājās savu iemīloto dziedātāju). «Laktigalū festivālā» uzvarēja 7. klases skolotāja Svetlana Mitrošenko un viņa «Sandra». Skatītāju nedalītu atzinību izpelnījās arī septītklasniecība Benitas Romanovskas «dziedātāja» Lambada.

Skolas un ģimenes diena notika Arīdavas devingadīgajā skolā. Sajā dienā skolā viesojās vecāki. Notika pulcīju «Saimniecīce» (vada Jefrosinija Leonoviča) un kokapstrādes pulcīju (vada Jānis Kokins) darbu izstāde. Tā bija arī metodiskās darba diena skolotājiem, kad viņi stāstīja par savu darba pieredzi un problēmām (skolotāji Jefrosinija Leonoviča, Valentīna Ciša, Arnolds Leonovičs). Notika arī metodisko materiālu izstāde.

Tika apspriestīti plāni nākamajam mācību gadam. Zīmēšanas pulcīja (vada Tatjana Volkova) noformētā zālē notika pāsdarīnātā kolektīvu koncerts (kolektīvu vadītājas Ligita Rubine un Valentina Latkovska). Tika izteikta pateicība vecākiem, kas aktīvi sadarbojas ar skolu, labi audzīna bērni.

Preiļu 1. vidusskolas skolēniem un skolotājiem zālēs no stundas un uz stundu šogad nebūt nebija zvans tā parastajā izpratnē. Tā bija jauka mūzika, kas pēc zīnāmīiem starplakiem tika translēta skolas klasēs un gaitēnos.

Preiļu 1. vidusskola mācību gada noslēgumā iesākās kāds eksperiments. Protī, kopgalā pāsdienušā skolēni tikai līdz 9. klasei. Vidusskolēniem darbojās bufe.

Preiļu 1. vidusskola informātikas un skaitļošanas tehnikas kabinets ir papildinājies ar 11 amerikāņu IBM kompjūteriem. Sādu komplektu saņēma viena skola katrā Latvijas novadā. Preiļiešiem tas tika piešķirts par rezultātiem informātikas olimpiādēs un izstrādnēm — mācību programmām, testiem, — kurās šai skolai tapušās, sadarbojoties skolēniem un skolotājiem. Jauna aparatūra paverototi plašas iespējas. Tā tiks izmantota, veidojot skolēnu psiholoģiskās izpētes centru. Skolēni vareši izpūt darba iemānas ar visjauņākajam programmatūrā. Kompjūteri noderēti arī skolas uzskaitē un grāmatvedībā. Pie jaunās tehnikas veiksmīgākajiem apguvējiem informātikas pasniedzējs Jānis Eglītis min savus audzēkņus Mārtiņu Ērtu, Arni Šņepstu, Aldi Buku, Daini Sondoru.

Savdabīgs visu Latvijas vidusskolu audzēkņu salīdojums noticis Rēzeknē. To or-

ganizēja Latgales studentu centrs ar nolūku tuvināt un saliedēt Latgales jaunatni. Notika viktorīnas, konkursi, monologi un dialogi, dziesmas un dejas. Zēli, ka no mūsu rajona šai pasākumā piedalījās tikai divu vidusskolu komandas — no Aglonas un no Rudzākiem.

Aglonas vidusskola tika atzīta par labāko mūsu rajonā un kopvērtējumā — pārējo Latgales skolu konkurenci — ierindojās 4. vietā.

Latgales studentu centra organizētās notiek konkursā Latgales skolu jauniešiem «Moras zeme». (Konkursa jautājumi tiek publicēti arī mūsu laikrakstā). Atbilstē uz 2. kārtas jauniešiem vēl nav izvērtētas, bet 1. kārtas uzvarētāji jau zināmi. Patīkami, ka konkursā iesaistījušies arī jaunieši no mūsu rajona. Vēl patikamāk tas, ka starp viņiem ir uzvarētāji: 5.—9. klašu grupā — Aigars Golubovs, Kristīne Valicka, Arniņa Bulmeistare, Zane Ivanovska, 10.—12. klašu grupā — Anita Vaivode.

Konkursa organizatori lūdzta atgādināt, ka atbilstē uz kārtas kārtas jauniešiem drīkst sūtīt tik ilgi, kamēr tās nav darītās zīmējumi. Būtiska šķiet arī informācija, ka šo konkursu sponsorē republikas Izglītības ministrija, un konkursa noslēguma tā veiksmīgākie un zinošākie daļībnieki saņems liešķu dāvanu — ceļojumu uz ārzemēm. (Kā iespējamās ārzelēs tika minēta Francija, Vācija un citas tīkpat interesantās zemes).

Informāciju apkopoja Silvija IOKSTE

Latvieši A. Solženicina grāmatā „Gulaga arhipelags”

1973. gadā pasauli pārsteidza krievu valodā iznākusi A. Solženicina grāmata «Gulaga arhipelags». Tajā vairākās vietās minēti latvieši. Un proti:

latvieši — revolūcijas vecmātes (akūšieres), kādreizējais čekas mu-gurkauls un lepnūms (83. un 84. lappuses);

latviešu strēlnieki — visuzticāmākie durķi revolūcijas pirmajos gados (253. lappuse);

čekists M. Lācis (Sudrabs) 1920. gadā Maskavā esot publicējis grāmatu «Divi gadi iekšēja frontē», kurā teikts, ka tikai pusotra gada laikā (1918—1919. gada puse) Krievijas centrālajos apgabalos čeka bez tiesas nošāvusi 8389 cilvēkus. — A. Solženicens ūskaitli apstrīd, apgalvojot, ka apšaušana bijusi daudz plašākās apmēros (306. lappuse). Turpat ievērojamais čekists esot rakstījis par maziniekiem: «Tādi laudis mums ir liels traucējums. Tamēdā arī mēs tos hovācam no ceļa, lai nemaisās pa kājām... Mēs viņus sēdinām pietīcīgā vietīgā. Butirku cietumā, un liēkām tiem pasēdēt, kamēr beigties darba cīpa ar kapitālu» (43. lappuse).

Sarkanā terora instrukcijā čekists M. Lācis ap 1920. gadu rakstījis: «...izmeklēšanā nemeklējet materiālus un pierādījumus tam, ka apšūdzētais vārdos vai

darbos bija pret padomju varu. Pirmais jautājums: kādai šķirinās pieder, kāda ir viņa izcelesne, izglītība, audzināšana. Sim jautājumam tad arī jāizskir apsūdzēta likteni» (107. lappuse).

Latvietis Dukes, Lubjankas cietuma priekšnieks, 1925. gadā no kameras uz atejas vietu esot aiz matiem vilcis divas apcietinātās meitenes tikai tādēl, ka kamerā dziedājušas par pavasari un cīriņiem (464. lappuse).

Vēlāk spiegu mānijas laikā 1937. gadā latviešu strēlnieki visnotāl bāzti cietumos, apvainojot spiegošanā. So akciju A. Solženicens izskaidro ar Stalina iestatu, ka labāk cietumā sapūdēt devīnes nevainīgos, nekā jaut izsprukt brīvībā vienam patiesam istam spiegam (253. lappuse).

1937. — 1938. gados tās pašas spiegošanas mānijas dēļ Leipinīgrādā esot slēgti Hercena institūta latviešu nodala, latviešu kultūras nams, latviešu avizes, izsūtīti tie buržuāziskās Latvijas komunisti, kurus 1921. gadā iemainījuši krievi (84. lappuse).

B. BRĪSKA

(No grāmatas «Latgola — muna Tāzeme»)

Panākumi un grūtības šahā

Kā katru gadu, arī šogad maijā Preiļos notika Latgales rajonu draudzības kausa izcīņas sacensības šahā.

Pirmai vieti (izlozē) izcīnīja Jēkabpils rajona komanda. Tai viši rāditāji bija tādi paši kā sacensību saimniekiem — Preiļu rajona komandai.

Uzvarētāji pie gāldiņiem sekojoši: pie 1. gāldīna uzvarēja Aivars Kalpars no Jēkabpils rajona komandas, pie 2. gāldīna — Valērijs Vinogradovs no Ludzas rajona komandas, pie 3. gāldīna — Armands Buks no Jēkabpils rajona komandas. Pie sieviešu gāldīna uzvarēja Valērija Skrimble.

Noslēgumā notika ātrspēles tur-nīrs. Trīs labākie spēlētāji ir: Jānis Rudzāts no Preiļu rajona komandas (1. vieta), Armands Buks (2. vieta) un Aivars Kalpars (3. vieta).

Interesanti noritēja atpūtas va-

kars. Tika pārrunāts arī par šaha spēļu rajonos. Mūsu rajonā vairs nav tik aktīvas darbibas šahā, kā tas bija agrāk. Sātu vēl spēle Livānu pusē, kur sacensības organizē sporta klubs «Līvāni». Preiļos šahu nespēlējam, lai gan varētu organizēt pīsētas čempionātu, iestāžu, organizāciju un uzņēmumu komandu čempionātu. Bija doma izveidot Preiļos šaha un dambretes klubu. Domājams, turp labprāt nāktu šīs interesantās spēles mācīties skolēni, jaunieši. Taču doma palika tikai doma, kad no rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka darba aizgāja M. Mihailovs un no FK un SK priekšsēdētāja vietas tika atstādināts P. Zdanovskis.

Mēs labprāt nodarbotos ar bēriņiem, tikai vajag atrast telpas un iespēju. Ľoti ceram, ka palīdzēs FZ un SK, LSB «Vārpa», sporta klubs «Ceriba».

V. SKRIMBLE

Derīgi padomi

Jūnijā, kad augļu koki noziedējuši un aizmetusies augļi zirņi vai maza rieksta lielumā, ir derīgi tos apmiglot ar kalcija arsenātu vāj Parizes zaļumu, jo šajā stāvoklī uz tiem olinas dēj lapu tīnēja tauriņš, kura kāpuri iegrāzās augļos. Parasti šīs vielas lieto kopā ar Bordo šķidrumu, kas ierobežo dažādas senīšu sli-mības, galvenokārt kraupi. Reizē jāapmiglo arī kīrši un plūmēgi. Kīršu jaunās audzes cieš no scle-rotinā cinerea sēnites, — vasu ga-jotnītes dzeltē un nokalst, sasil-mušās pirms miglošanas jāno-griež un jāsadedzīna. Erikskogas ik pēc desmit divpadsmit dienām apmiglo ar vējas sodu, uz 10 lit-riem lietojot 40 gramus, vai ka-zerānu — uz 10 litriem trīs gra-mi nātrijs arsenātu, 50 grami ve-las sodas, 25 grami zalo ziepiju, 20 grami kazeīna un pieci grami smirdspīta. Sādu spītu (ozamo) piaši pielieto Igaunijā un uzskata par drošu līdzekli pret senīšu slimībām.

Mēneša sākumā jāstāda tomāti un jāsēj gurķi, jo ap šo laiku izbeidzas salnas, jāturpina galvin-kāpostu, lopbarības biešu un kāju stādīšana lāukā. Mēneša vidū var sēt dārza zirņus, redisus, rutkus

salātus un rāceņus. Zemenēm zie-du laikā nolasa smecernieka ie-vainotos ziedus, bet, kad sāk ie-nākties ogas, dobes der apliet ar šķidriem mēsliem un aplikt ar salmu kāsiem vai plūksnām, lai lie-tus laikā ogas neaptāšķitos ar zemi. Rindu starpas sētiem vai stādītiem dārzeniem jāizirdina ik pec divām nedēļām, biežāk sadī-gušie jāzirneti. Sajā laikā au-giem jādod virsmēslojums — Ci-lies vai kājku salpetris. Sausā lai-kā der apliet.

Mēneša sākumā jāizstāda visu lecekts audzēto puķu dēsti, podos audzētie jāpēriadarīna pie āra gai-sa. Rozes der pārkāt ar satrū-dejušiem mēsliem vai lapām, iepriekš apliept ar vircu un mākslīgo mēslu atšķaidījumu. Jāizmanto šajā mēnesi ziedošās ziemiešu pukes — lupines, sviestenes, krizantēmas, zobenlilijas, sarkanās magones un citas, bet mēneša otrajā pusē lau-ka gaisis jāiznes tādās dekoratīvās istabas pukes, kā acālijas, arālijas, dracenas, mirtes, lauri, acaukārijas un citas, lai labāk attīstās un norūdās. Sākumā novieto ēnā, bet pēc astoņām desmit dienām izliek saulainā vietā.

«Dārzkopības žurnāls»

OTRDIENA, 4. JŪNIJS TV RIGA

17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — Dokumentāla filma «Māja lielceļa malā». 18.25 — Kinožurnāls «Pastarītis». 18.35 — «Ukraina. Maijs — 91.». 18.45 — Stepanis Hmaras. 19.35 — «Arēna». 19.50 — «Lūdzu vārdul». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». Multikoncerts «Sports, sports...» 20.40 — «Latvijas Republikas Augstākajā Padomē» (krievu val.). 20.50 — «Sodien» (krievu val.). 21.00 — «Zalais ceļš». 21.35 — «Daugavīņa Austrālijā». 22.00 — «Panorāma». 22.20 — «Gads mājās un pasaulē». Keramike V. Jātniece. 22.40 — Mazpazīstamo rok-grupu festivāls.

MASKAVAS I PROGRAMMA 17.35 — «Černobilas problēmas». 18.05 — Multiplikācijas filma. 18.15 — «Cilvēks un likums». 19.30 — Mākslas filma «Akcija». 21.00 — «Laiks». 21.45 — M. Gašpars. «Valsts — tas esmu es». Ungārijas TV uzveduma pirmizrāde. 23.15 — «Muzikālā prognoze». 24.00 — «TZD».

MASKAVAS II PROGRAMMA 17.00 — «Iepazit vienam otrui». 17.50 — «Kamera pēta pagātni». 18.00 — «Stalina roka». 1. daļa 18.45 — «Krievijas parlamenta vēstnesis». 19.00 — Ritmiskā vingrošana. 19.30 — TV apraksts «Pasmelt no svētās akas». 20.00 — «Vēstis». 20.15 — «Labu nakti, mazuļi!». 20.30 — Francijas atlāktais čempionāts tenisā. 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Kolāža». 21.50 — «Krievijas prezidenta vēlēšanas gaidot». 23.00 — «Vēstis». 23.15 — «Dzējas teātris». A. Demidova. 0.05 — PSRS čempionāts ūdenspolo. Superfināls.

TRESDIENA, 5. JŪNIJS TV RIGA

9.05 — «Zalais ceļš». 9.40 — Ungārijas mākslas filma «Noti-kums Zogu ielā». 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — Isfilma «Brīvībā». 18.30 — Multiplikācijas filma no cikla «Par diviem suniem». * «Multimiklas noslēgums». 19.00 — «TV pastā-vīgā komisija». 19.50 — Par zemes reformu. 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». 20.40 — «Latvijas Republikas Augstākajā Padomē» (krievu val.). 20.50 — «Sodien» (krievu val.). 21.00 — «Vizite». 21.45 — Dejo Z. Ersa un A. Leimanis. 22.00 — «Panorāma». 22.20 — «Lai likten's gara svētītis». 23.35 — «Mūzikas Akādemijas absolventi».

MASKAVAS I PROGRAMMA 6.30 — «Rīts». 9.00 — «Lietišķais kurjers». 9.15 — «Folkloras svētki». 9.45 — TV mākslas filma «Mūžigais vīrs». 1. sērija. 11.00 — «Kopā ar čempioniem». 11.15 — «Bērnu mūzikas klubs». 12.00 — «TZD». 12.15 — «Valsts — ta esmu es». TV uzvedums. 15.00 — «TZD». 15.15 — TV mākslas filma «Izmeklēšanu sākti!». 2. filmas 2. sērija. 16.25 — «Ja jums...» 17.10 — «Jums, veterāni». 17.55 — Simfoniskā poēma «Alastors». 18.15 — Teletiļi «Maskava—Seula». 19.45 — Koncerts. 20.00 — «Kas ir kas?». 21.00 — «Laiks». 21.45 — Zīpo ieM. 22.00 — Kinopanorāma. 22.35 — Mūzika un mode. 00.15 — TZD.

PIEKTDIENA, 7. JŪNIJS TV RIGA

10.00 — Iestājekāmeni mate-mātikā videjās mācību iestādēs. 10.50 — «Savērpt varavīksni». 17.00 — «Diena pasaulē». 18.00 — «Sodien». 18.05 — Dok. filma. 19.00 — «Globuss». 19.25 — Valdības viedoklis. 19.50 — «Latvijas hronika». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Slu-dinājumi. 20.20 — «Koncerts Vāgnera zālē». 20.35 — «Miedziņš nākl!». 20.50 — Zīpas (krievu val.). 21.00 — Koncerts. 21.20 — «Jauno poēzija». 22.20 — R. Pauls. «Zīlā maska». Operete. 24.00 — Latvijas TV II. Polijas TV programma.

MASKAVAS I PROGRAMMA 6.30 — «Rīts». 9.05 — «Lietišķais kurjers». 9.15 — «Folkloras svētki». 9.45 — TV mākslas filma «Mūžigais vīrs». 1. sērija. 11.00 — «Kopā ar čempioniem». 11.15 — «Bērnu mūzikas klubs». 12.00 — «TZD». 12.15 — «Valsts — ta esmu es». TV uzvedums. 15.00 — «TZD». 15.15 — TV mākslas filma «Izmeklēšanu sākti!». 2. filmas 2. sērija. 16.30 — «Teniss». 17.00 — «Mākslinieks A. Pozdejevs». 17.45 — «Stalina roka». 3. daļa. 18.45 — Krievijas parlamenta vēstnesis. 19.00 — «Globuss». 19.25 — Valdības viedoklis. 19.50 — «Latvijas hronika». 20.00 — «Sodien». 20.10 — Sports. 20.15 — Slu-dinājumi. 20.20 — «Koncerts Vāgnera zālē». 20.35 — «Miedziņš nākl!». 20.50 — Zīpas (krievu val.). 21.00 — Koncerts. 21.20 — «Jauno poēzija». 22.20 — R. Pauls. «Zīlā maska». Operete. 24.00 — Latvijas TV II. Polijas TV programma.

MASKAVAS II PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.05 — Dok. filma. 9.50 — Mākslas filma. 11.30 — Multifilma. 12.00 — TZD. 12.15 — Kinopanorāma. 15.00 — TZD. 15.15 — «Jums, veterāni». 16.30 — «Pasaku un piedzīvojumu pasatlē». 18.05 — «Spēlējam operu». 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — Dok. filma. 18.55 — Koncerts. 20.00 — «Kas ir kas?». 21.00 — «Laiks». 21.45 — «VID» (Brinumā lauks). 21.45 — «VID» (Brinumā lauks). 22.00 — «Sovbīrza». 22.15 — «Matadors».

MASKAVAS II PROGRAMMA 7.00 — «Lietišķa cilvēka rīts». 8.00 — Rita vingrošana. 8.20 — Filma bērniem. «Vecās pils ēnas». 9.00 — Dok. filma. 9.15 — «Pēķši». 12.15 — I. Kalniņam — 50.13.00 — Mākslas filma «Sta-cija diviem». 2. sērija. 14.10 — Programma «Es ticu». 14.40 — Izrāde «Vārnēns». 17.30 — «Rīga—Jūrmala». 18.15 — A. Brukners. «Messa E-MOLL». 19.00 — «Skabarga». 20.00 — «Panorāma». 20.15 — Sports. 20.25 — «Latvijas hronika». 20.35 — «Miedziņš nākl!». 20.50 — Zīpas (krievu val.). 21.00 — «Latgola». 22.00 — Mūzikāla izklaides programma. 22.40 — «Mo-des sīueti». 24.00 — Latvijas TV II. CNN programma.

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — Dok. filma. 7.00 — «Rita zvaigzne». 8.00 — TZD. 8.15 — Ritmiskā vingrošana. 8.45 — Sportloto izloze. 9.00 — Rita ag-rumā. 10.00 — Tēvzemēs sārdzē. 11.00 — Rita izklaidejōsa pro-gramma. 11.30 — Celotāju klubs. 13.00 — «Veselība». 13.30 — «Jaunu paaudze izvēlas». 15.00 — TZD. 15.10 — «Tautas daiļrade». 17.10 — «Daudz balsu — pasaule viena». 17.15 — «Lauku dzīve». 18.15 — «Volts Disney piedāvā». 19.00 — Multifilma. 18.45 — Mākslas filma «Lai es nomirtu, Dievs...» 21.00 — «Laiks». 21.45 — Futbola apskats. 22.15 — «Kas? Kur? Kad?». 23.30 — «Hronogrāfs». 23.45 — Koncerts. 00.45 — TZD.

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.00 — Rita vingrošana bērniem. 8.20 — Multifilma. 8.40 — Dok. filma. 9.00 — Mūzikāla program-ma. 9.30 — «Sadraudzība». 12.00 — «Svētdienas monologs». 12.10 — Dok. filma. 13.00 — «Krievijas enciklopēdija». 14.00 — Mu-līma. 14.15 — «Kā es pavadiju vasaru». 14.45 — Teletiļi

„Bija ļoti gudrs cilvēks“

● Atmiņas par prezidentu K. Ulmanī

Rajonā bija izplatītus neoficiāla ziņa, ka Pelečos dzīvo sieviete, kura 30. gados ilgāku laiku strādājusi par pavāri — istabeni pie Latvijas Republikas Valsts un Ministru prezidenta Kārļa Ulmaņa. Devos uz Pelečiem un sameklēju šo sievieti. Viņa ir Vincentina Trubiņa, 80 gadus veca, bet vēl moža un nūpla, dzīvo Bramaošas labi iekoptā viensētā ar meitu un mazmeitām. Vīrs — Gregors Trubiņš pirms dažiem gadiem miris.

Izrādījās, ka ziņa par to, ka Vincentina Trubiņa bijusi prezidenta Kārļa Ulmaņa pavāre — istabene ir nepatiesa. Taču uzreiz jāpiebilst, ka Latvijas Valsts

un Ministru prezidentu viņa ir pazinusi un pie pusienu galda ne vienreiz vien pat apkalojusi.

Vincentina Trubiņa 1937. gadā kādus 9—10 mēnešus strādāja par kalponi pie toreizējā Liepājas aprīkotā pašvaldības grāmatveža Liča kunga, kurš bija tuvs prezidenta Kārļa Ulmaņa draugs (laikam no 1918. — 1920. gadēm, kad Liepājas pušē norisinājās Latvijai svarīgi notikumi, kuros liela loma bija Kārļim Ulmanim).

Lūk, ko Vincentina Trubiņa pastāstīja par 1937. gadu, kad viņa strādāja Liepājā pie Liča kunga par kalponi:

OGRES 43. ARODVIDUSSKOLA

1991.-92. mācību gadā uzņem audzēknus ar deviņu klasu izglītību bez iestājeksāmeniem sekojošās specialitātēs:

vērpēja,
virsējās trikotāžas adītāja, rokdarbniece,
šuvēja (ar drēbnieces iemājiņām),
gridotāja, spolētāja.
Mācību ilgums 3 gadi.
Ar deviņu klasu un vidusskolas izglītību:
šuvēja motoriste,
ketelētāja.

Mācību ilgums 1 gads.

Mācības notiek krievu un latviešu valodās. Mācību laikā nodrošina ar kopītnīcību. Audzēknem samērīgi stipendiju.

Uzņemšanas komisija strādā: darba dienās no plkst. 9.00 līdz 17.00. sestdienās no plkst. 9.00 līdz 13.00.

Adrese: Ogrē, Meža prospekti 13. Indekss 228300.
Tālruni: 24711, 24678.

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI

darbā steidzīgi vadītāji

(darba alga orientējoši)
ventilācijas inženieris
(meistars) 540
autoiekārēju vadītāji 550—600,

* šihtas iebērējs 415—500,
transportstrādnieki 500.
** stikla formējošo mašīnu mašīnisti 550—700,

TKN kontrolieri 400—450,
krāvēji 500—800,
gāzētājs 490—540.

ventilācijas sistēmu atlēdznieks 450,
stikla vārtāji 450—600,
šihtas sastādītāji 600,
pūteji 450—800.

apdarinātāji — 600—800.
— ja stāzs ir 10 (sievietēm 7,5 gadi), pensija pienākas no 50 (45) gadiem,

— ja stāzs ir 12,5 (sievietēm 10) gadi, pensija pienākas no 55 (50) gadiem.

Visiem strādājošajiem tiek izdoti ēdināšanas taloni par summu 1,50 rubļi dienā.

Griezties Līvānu stikla fabrikas kadru daļā, telefoni 43171, 44479.

PREIĻU RAJONA VALSTS FINANSU INSPEKCIJAI

vajadzīgs
jurists

ar speciālo izglītību, kas brīvi pārvalda valsts valodu. Alga 300 rubļi mēnesī. Ir piemaksas.

Pieteikties personīgi vai zvanīt pa telefonu 22151.

Sludinājumi

— Kur dabūji šo meiteni?

— Laukos, — viņš pavismi atbildēja.

Kad pieņemis ēst, prezidents mani maigi apņēma ap plēciem, ar to izrādīdams pateicību.

Uz galda, kā saka, tikai putna piena trūka. Visi ēda, drusciņi, iedzēra un dziedāja latviskas dziesmas. Bija omulīgi, patīkami un reizē arī jautri.

Kad beidzās mielasts, ciemiņi zem katras šķīvja man par apkalošanu palika 5 sudrabu latus. Pirmais to darīja prezidents Kārlis Ulmanis. Kad pašās beigās ciemiņiem pasniežu manteļus, arī par to saņēmu nelielu samaksu.

Kalpone ir kalpone, un no gudru vīru runām pie pusienu galda maz ko sapratu, man nebija laika arī klausīties. Taču par prezidentu Kārli Ulmanu varu teikt tikai vienu: bija ļoti

gudrs, kulturāls un pieklājīgs cilvēks, Zēl prezidenta, ka viņu piemēlejīs tāds liktenis.

Latvijas Republikas Valsts un Ministru prezidents Kārlis Ulmanis uz Liepāju pie savā drauga Liča kunga 1937. gada pavasarī, vasarā un rudeni cīmīos brauca vairākas reizes. Ikdziņi nemot pagāju. Tad Liča mājā bija svētki.

Pie Liča kunga man dzīvot bija labi, bet darba — daudz: istabas vajadzēja uzkopīt tā, lai spīd un laistīs, ēdienu gatavošanā vajadzēja ielikt lielu pavāru mākumā. Taču galvenais — redzēju un rūnājos ar prezidentu Kārli Ulmanu.

Vincentīnas Trubiņas atmiņu stāstījumu pierakstīja

Jānis GURGONS

LIVĀNU KŪDRAS FABRIKA

pārdod kūdras — putnu mēslu

MALNAVAS LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNİKUMS

1991./92. māc. g. uzņem audzēknus ar devīngadīgo izglītību sekojošās specialitātēs:

lauksaaimniecības produkcijas ražošana ar specializāciju agronomijā,
lauksaaimniecības produkcijas ražošana ar padzīlinātu apmācību ekonomikā,

lauksaaimniecības mechanizācija,
lauksaaimniecības elektroīkācija.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 3 gadi un 10 mēneši.

Iestājoties tehnīkumā jāiesniedz šādi dokumenti:

BARKAVAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

(22934, Madonas rajons, Barakava, telefons 36501) turpina uzņem audzēknus 1991./92. māc. g. sekojošās specialitātēs:

□ PLASA PROFILA TRAKTORIS-MASINISTS.

Audzēknī tiek apmācīti A, B, V, G, E traktora kategorijas, B,C kategorijas šofera un remontatlēdznieka kategorijas iešanai. Mācību ilgums 3 gadi.

□ ZEMKOPIS.

Audzēknī tiek apmācīti A, B, V, G, E traktora kategorijas un C kategorijas šofera tiesību iegūšanai, apgūst lopkopības mechanizācijas, celtniecības, saimniekošanas darbu pamatiemānas. Mācību ilgums 3 gadi.

□ LAUKU MĀJAS SAIMNIECE.

Audzēknī tiek apmācītas darbam lopkopībā, dārkopībā, aug-

SMILTENES LAUKSAIMNIECĪBAS TEHNİKUMS

1991. gadā uzņem jauniešus lauksaaimniecības specialitātēs ar devīngadīgo un vidējo izglītību dianas nodalā latviešu plūsmā.

Jauņieši ar pabeigtu devīngadīgo izglītību var iegūt sekojošu kvalifikāciju:

lauksaaimnieks — zemkopis,
lauksaaimnieks — lopkopības pārraugis,
lauksaaimnieks — veterīnārais tehnīķis.

Mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši.

Dokumentus pieņem līdz 22. jūnijam. Iestājeksāmeni (latviešu valodā un literatūrā — diktāts un matemātikā — raksts) notiks no 25. — 29. jūnijam.

Ar vidusskolas izglītību var apgūt:

mājturibu (uzņem tikai meitenes, priekšroku dodot laukos dzīvojošām).

Apmācības laiks 2 gadi. Dokumentus pieņem līdz 5. augustam. Iestājeksāmens darbmācībā

kompostus. Cena 20 rubļi. Iekraušana vienreiz nedēļā — pa piektdienām. Izziņas — 58562.

iesniegums (veidlapa saņemama tehnīkumā),

izglītības dokumenti (origināls), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

raksturojums,

izraksts no darba grāmatīnas.

Dokumentus pieņem no 25.

maija līdz 1. jūlijam.

Konsultācijas un iestājeksāmeni (dzīmtajā valodā un literatūrā — sacerējums, matemātikā — uzdevumu risināšana) notiks no 1. līdz 10. jūlijam.

Vidusskolu beigušos uzņem otro kursu papildināšanai bez iestājeksāmeniem līdz 15. augustam.

Tehnikuma adrese: 228051, Lūdzas raj., s. n. «Vītolis», Malnavas lauksaaimniecības tehnīkums. Tālruni: Malnavi 31274, vai 33106.

Iestājoties tehnīkumā jāiesniedz sekojoši dokumenti:

iesniegums,

izglītības dokumenti,

raksturojums,

izzīņa par veselības stāvokli,

izzīņa par gimenēs sastāvu,

6 fotokartīnas (3×4 cm).

Eksāmens matemātikā — 7.

jūnijā plkst. 10.00, latviešu valodā (diktāts vai sacerējums) —

11. jūnijā plkst. 10.00.

Dokumenti jāiesniedz līdz 6. jūnijam.

Skolas administrācija

no 5. līdz 9. augustam.

Lauksaimnieks — veterīnārais tehnīķis.

Apmācības laiks 2 gadi 10 mēneši.

Dokumentus pieņem līdz 5. augustam. Uzņem bez iestājeksāmeniem.

Tehnikumam ir ēdnīca un kopītnīce.

Sekmīgie audzēknī iegūt 100

rubļi, stipendiju mēnesi.

Visi audzēknī iegūt «B» kategorijas autovadītāja tiesības.

Pēc tehnīkuma beigšanas var iestāties augstskolā.

Iestājoties tehnīkumā jāiesniedz:

direktoram adresēts iesniegums,

izglītības dokumenti (origināls),

izzīņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),

norīkojums (ja nosūtīts mācīties ar saimniecības vai uzņēmuma stipendiju),

raksturojums — rekomentācija,

6 fotokartītes (3×4 cm).

Tehnikuma adrese: Smiltenes lauksaaimniecības tehnīkums, Valkas rajons, SMILTEŅE (ind. 228675), telefona numurs Smilte-

ne 72567.

— Kur dabūji šo meiteni?

— Laukos, — viņš pavismi atbildēja.

Kad pieņemis ēst, prezidents mani maigi apņēma ap plēciem, ar to izrādīdams pateicību.

Uz galda, kā saka, tikai putna piena trūka. Visi ēda, drusciņi, iedzēra un dziedāja latviskas dziesmas. Bija omulīgi, patīkami un reizē arī jautri.

Kad beidzās mielasts, ciemiņi

zem katras šķīvja man par apkalošanu palika 5 sudrabu